

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **41** Ljubljana, torek **18. 4. 2006**

Cena 220 SIT · 0,92 EUR ISSN 1318-0576 Leto XVI

DRŽAVNI ZBOR

1795. Zakon o sodniški službi (uradno prečiščeno besedilo) (ZSS-UPB2)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 4. aprila 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o sodniški službi, ki obsega:

- Zakon o sodniški službi – ZSS (Uradni list RS, št. 19/94 z dne 13. 4. 1994),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-A (Uradni list RS, št. 8/96 z dne 12. 2. 1996),
- Zakon o dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-B (Uradni list RS, št. 24/98 z dne 27. 3. 1998),
- Zakon o spremembi Zakona o sodniški službi – ZSS-C (Uradni list RS, št. 48/01 z dne 13. 6. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-D (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),
- Zakon o preprečevanju korupcije – ZPKor (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o sodniški službi – ZSS-E (Uradni list RS, št. 71/04 z dne 30. 6. 2004) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-F (Uradni list RS, št. 17/06 z dne 17. 2. 2006).

Št. 700-01/93-24/41
Ljubljana, dne 4. aprila 2006
EPA 714-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O SODNIŠKI SLUŽBI uradno prečiščeno besedilo (ZSS-UPB2)

I. poglavje TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Sodnica oziroma sodnik (v nadaljnjem besedilu: sodnik), izvoljen v sodniško funkcijo, dobi položaj, ki mu ga

zagotavljajo ustava, zakon, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč in ta zakon.

Sodnik je v službenem razmerju z Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: sodniška služba).

1.a člen

Sodniška služba se na sodniškem mestu opravlja v sodniških nazivih okrajni sodnik, okrožni sodnik, višji sodnik, vrhovni sodnik oziroma na položajih okrajni sodnik svetnik, okrožni sodnik svetnik, višji sodnik svetnik in vrhovni sodnik svetnik.

2. člen

Sodnik mora pri uresničevanju svojih pravic vselej ravnati tako, da varuje nepristranskost in neodvisnost sojenja ter ugled sodniške službe.

Sodnik se mora posvečati svoji službi s polno predanostjo in izpolnjevati svoje obveznosti po svojih najboljših močeh.

3. člen

Sodnik ne sme opravljati funkcij ali dejavnosti, ki so po določbi ustave ali po določbah tega zakona nezdržljive s sodniško funkcijo.

4. člen

Sodniku so zagotovljene pravica do napredovanja, do izobraževanja, do plače in druge pravice, ki izhajajo iz sodniške službe, in nikomur ni dovoljeno vanje posegati, razen v primerih in po postopkih, ki so določeni z zakonom.

Sodnik, ki meni, da je bila kakorkoli prizadeta njegova neodvisnost, lahko sodnemu svetu predlaga, da odpravi kršitev. Če sodni svet ugotovi, da je predlog utemeljen, lahko kršitev glede na njeno naravo odpravi oziroma zahteva ali predlaga njeno odpravo ter objavi svojo ugotovitev.

Sodnik je lahko s svojo pisno privolitvijo trajno premeščen na drugo sodišče ali drug organ (prememstitev) ali začasno dodeljen na drugo sodišče ali drug organ (dodelitev).

Premestitev in dodelitev ne posegata v sodnikov položaj in sodnikovo plačo, ki ju ima sodnik na mestu, na katerega je imenovan.

Brez sodnikove privolitve je prememstitev ali dodelitev dopustna samo v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

4.a člen

Glede sodnikovih pravic in dolžnosti v zvezi s sodniško službo, ki niso urejene s tem zakonom, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja.

5. člen

Sodniku preneha funkcija v primerih in pod pogoji, ki jih določata ustava in ta zakon.

6. člen

V disciplinskih zadevah zoper sodnike odločajo disciplinska sodišča.

Sodnika ni mogoče obtožiti pred disciplinskim sodiščem za mnenje, ki ga je dal pri odločanju v sodišču.

II. poglavje

IZVOLITEV V SODNIŠKO FUNKCIJO IN IMENOVANJA
V SODNIŠKI SLUŽBI

1. oddelek

Pogoji za izvolitev sodnika in imenovanje na sodniško mesto

7. člen

Za sodnika je lahko izvoljen, kdor izpolnjuje splošne pogoje za izvolitev in posebne pogoje za izvolitev oziroma imenovanje na sodniško mesto, ki jih določa ta zakon.

8. člen

Za sodnika je lahko izvoljen, kdor izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

1. da je državljan Republike Slovenije in aktivno obvlada slovenski jezik,
2. da je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
3. da je dopolnil 30 let starosti,
4. da ima v Republiki Sloveniji pridobljen strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali je končal enakovredno izobraževanje v tujini, priznано v skladu z Zakonom o priznavanju in vrednotenju izobraževanja,
5. da je opravil pravniški državni izpit,
6. da je osebnostno primeren za opravljanje sodniške funkcije.

Ni osebnostno primeren za opravljanje sodniške funkcije tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da sodniške funkcije ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot sodnik ne bo varoval sodniškega ugleda, nepristranskosti in neodvisnosti sojenja ali je bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je podan razlog za razrešitev sodnika (drugi odstavek 78. člena).

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sodniki, ki so sodili ali odločali v preiskovalnih in sodnih postopkih, v katerih so bile s sodbo kršene temeljne človekove pravice in svoboščine, po izteku svojega mandata ne izpolnjujejo pogojev za izvolitev v sodniško funkcijo.

9. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena, je lahko izvoljena na sodniško mesto na okrajnem sodišču (okrajni sodnik), če ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

10. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, je lahko izvoljena na sodniško mesto na okrožnem sodišču (okrajni sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo v trajanju najmanj treh let ali ima najmanj šest let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

11. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, je lahko izvoljena na sodniško mesto na višjem sodišču (višji sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo v trajanju najmanj šest let ali ima najmanj devet let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Za višjega sodnika je lahko izvoljen tudi univerzitetni učitelj prava, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, če je izvoljen najmanj v naziv docenta.

12. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, je lahko izvoljena na sodniško mesto na vrhovnem sodišču (vrhovni sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo v trajanju najmanj 15 let ali ima najmanj 20 let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Za vrhovnega sodnika je lahko izvoljen tudi univerzitetni učitelj prava, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, če je izvoljen najmanj v naziv izrednega profesorja.

13. člen

Za izvolitev na sodniško mesto na specializiranem sodišču veljajo posebni pogoji iz 9. do 11. člena tega zakona glede na položaj sodišča, določen v zakonu o sodiščih.

S sodniško funkcijo je glede delovnih izkušenj izenačeno opravljanje funkcije državnega tožilca, sodnika za prekrške in državnega pravobranilca ter poklic odvetnika in notarja.

14. člen

Sodnik izpolnjuje pogoje za imenovanje na višje sodniško mesto, če izpolnjuje pogoje, ki so s tem zakonom določeni za izvolitev na takšno sodniško mesto (10. do 12. člen), ter pogoje, ki so s tem zakonom določeni za napredovanje sodnika.

2. oddelek

Postopek za izvolitev oziroma imenovanje sodnika

15. člen

Prosta sodniška mesta razpiše ministristvo, pristojno za pravosodje, v sedmih dneh od prejema predloga predsednika sodišča.

Razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Razpisni rok za prijave ne sme biti krajši od petnajst dni.

Kandidati, ki še niso bili izvoljeni v sodniško funkcijo, morajo prijavi priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, vsi kandidati pa tudi življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti po pridobljeni univerzitetni diplomi z dokazili in dokazila o izpolnjevanju posebnih pogojev za izvolitev na razpisano sodniško mesto.

Prijave, vložene po izteku razpisnega roka, in prijave, ki niso popolne, ministristvo, pristojno za pravosodje, po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, zavrže s sklepom, zoper katerega je dovoljeno v osmih dneh sprožiti upravni spor. Pristojno sodišče mora o tožbi oziroma pritožbi odločiti v tridesetih dneh od njene vložitve. Postopek glede razpisanega prostega mesta se prekine do pravnomočnosti sodne odločbe.

16. člen

Ministristvo, pristojno za pravosodje, posreduje v sedmih dneh od prejema popolnih prijav personalnemu svetu, pristojnemu za sodišče, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, vse prijave, ki jih ni zavrglo. Prijavam lahko priloži obrazloženo mnenje o posameznih kandidatih.

Prijavam kandidatov, ki že opravljajo sodniško funkcijo, ministristvo, pristojno za pravosodje, priloži ustrezne podatke iz osebne evidence sodnika (72. člen) ter morebitne ugotovitve in obvestila, ki jih je pridobilo v zvezi z obravnavanjem nadzorstvenih pritožb strank. Prijavam kandidatov, ki prvič kandidirajo, ministristvo, pristojno za pravosodje, priloži podatke o sodniškem pripravništvu in pravniškem državnem izpitu.

Personalni svet lahko posredovane podatke ustrezno dopolni oziroma preveri. O ustreznosti vsakega kandidata

oblikuje personalni svet obrazloženo mnenje v 30 dneh. Svoje mnenje in morebitno mnenje ministrstva, pristojnega za pravosodje, vroči kandidatu in predsedniku sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto. Kandidat in predsednik sodišča lahko na mnenji posredujeta obrazložene pripombe v osmih dneh od prejema mnenj.

V 15 dneh po prejemu pripomb oziroma izteku roka iz prejšnjega odstavka personalni svet oblikuje dokončno mnenje, ki ga z razpisnimi spisi in morebitnim mnenjem ministrstva, pristojnega za pravosodje, ter morebitnimi pripombami kandidata in predsednika sodišča pošlje sodnemu svetu.

Personalni svet lahko posebej navede, katere kandidate šteje za najbolj ustrezne za zasedbo prostega mesta in to obrazloži.

17. člen

Obrazložitev ocene ustreznosti kandidatov mora zajemati kandidatove osebne podatke ter podatke in mnenje o strokovnem znanju in drugih sposobnostih, ki se zahtevajo za opravljanje sodniške funkcije (v nadaljnjem besedilu: strokovna usposobljenost).

Za osebo, ki kandidira za izvolitev v sodniško funkcijo, morajo podatki o strokovni usposobljenosti vsebovati tudi podatke o uspešnosti kandidata v času študija prava, podatke in oceno kandidatovega usposabljanja v času pripravništva ter oceno kandidatovega dela, če je v okviru opravljanja svojega dotedanjega poklica ali dela nastopal pred sodišči, za katera je pristojen personalni svet, če je kandidat že bil sodnik, pa tudi podatke iz osebne evidence sodnika. Sodni svet ima pravico zahtevati vpogled v osebni spis sodniškega pripravnika.

18. člen

Nepopolne prijave, ki jih ni zavrglo ministrstvo, pristojno za pravosodje, in prijave kandidatov, ki ne izpolnjujejo splošnih in posebnih pogojev za razpisano sodniško mesto, zavrže oziroma zavrne sodni svet s sklepom.

Sodni svet lahko v postopku izbire kandidatov zahteva od personalnega sveta, v roku, ki ga določi sodni svet, da dopolni obrazložitev mnenja o ustreznosti kandidatov ali da mnenje o ustreznosti kandidatov ponovno oblikuje, in pri tem pridobi ter upošteva še dodatne podatke in dokazila.

Sodni svet opravi izbiro v 30 dneh od prejema gradiva iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona oziroma od prejema mnenja iz prejšnjega odstavka.

Sodni svet pri izbiri kandidata ni vezan na mnenje personalnega sveta o ustreznosti kandidata.

Sodni svet ni dolžan izbrati kandidata, ki sicer izpolnjuje formalne pogoje za razpisano sodniško mesto.

19. člen

Če sodni svet izbere kandidata, ki še ni izvoljen v sodniško funkcijo, ga je dolžan v skladu z določbami tega zakona predlagati državnemu zboru v izvolitev.

Če sodni svet opravi izbiro, predlaga državnemu zboru v izvolitev za vsako razpisano prosto sodniško mesto, za katerega je po opravljenem postopku izbire treba izvoliti sodnika, enega kandidata.

Če državni zbor ne izvoli kandidata iz prejšnjega odstavka, sodni svet lahko opravi ponovno izbiro med prijavljenimi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, in ravna v skladu z določbami tega zakona ali pa odloči, da se razpis sodniškega mesta ponovi.

19.a člen

Z imenovanjem na sodniško mesto sodnik pridobi naziv, ki ustreza temu sodniškemu mestu.

20. člen

Šteje se, da je z izvolitvijo v sodniško funkcijo sodnik imenovan na razpisano sodniško mesto.

Ko sodni svet prejme akt o izvolitvi sodnika, odloči o uvrstitvi sodnika v plačni razred, ki ustreza pridobljenemu nazivu.

21. člen

Če sodni svet izbere na sodniško mesto kandidata, ki je že izvoljen v sodniško funkcijo, ga imenuje na razpisano sodniško mesto in premesti na sodišče, pri katerem je to mesto razpisano.

Če gre za višje sodniško mesto, šteje imenovanje za napredovanje na višje sodniško mesto po 24. členu tega zakona.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka odloča o imenovanju kandidata na mesto vrhovnega sodnika in njegovi premestitvi državni zbor na predlog sodnega sveta.

Imenovanje na sodniško mesto se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Premestitev se opravi trideseti dan po pravnomočnosti odločbe o imenovanju. Ta rok lahko sodni svet na predlog sodnika ali predsednika sodišča iz posebej utemeljenih razlogov skrajša.

21.a člen

Sodni svet vroči predlog za izvolitev iz 19. člena tega zakona oziroma odločbo o imenovanju iz 21. člena tega zakona vsem kandidatom, ki so se prijavili na prosto sodniško mesto, če njihove prijave niso bile zavrnjene oziroma zavrnjene po četrtem odstavku 15. člena oziroma prvem odstavku 18. člena tega zakona.

22. člen

Če je razpis prostega sodniškega mesta neuspešen, je ministrstvo, pristojno za pravosodje, dolžno v roku enega meseca ponoviti razpis.

23. člen

Sodnik nastopi sodniško službo z dnem, ko pred predsednikom državnega zbora izreče naslednjo prisego: »Prisegam, da bom sodniško funkcijo opravljal-a v skladu z ustavo in zakonom ter sodil-a po svoji vesti in nepristransko.«

3. oddelek

Sodniško napredovanje

24. člen

Z nastopom sodniške službe pridobi sodnik pravico do napredovanja v skladu s pogoji, ki jih določa ta zakon.

Napredovanje zajema napredovanje v plačnih razredih znotraj razpona plačnih razredov za posamezni sodniški naziv ter napredovanje v višji sodniški naziv, napredovanje na višje sodniško mesto in napredovanje na položaj svetnika.

O napredovanju v plačnih razredih in napredovanju na položaj svetnika odloča sodni svet na predlog sodnika ali predsednika sodišča, po izvedenem postopku ugotavljanja strokovnosti in uspešnosti sodnika.

Če je bila pred odločanjem o napredovanju sodnika v višji plačni razred zahtevana izdelava ocene sodniške službe, se do zaključka postopka izdelave ocene odločanje o napredovanju odloži.

Napredovanje na višje sodniško mesto se izvede po določbah 2. oddelka II. poglavja tega zakona.

25. člen

Zoper odločbo sodnega sveta o premestitvi oziroma imenovanju na sodniško mesto, v sodniški naziv oziroma na položaj svetnika in zoper odločbo glede uvrstitve v plačni razred se sodnik lahko pritoži v roku osmih dni od njenega prejema.

O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjega odstavka odloča sodni svet z dvotretjinsko večino glasov vseh članov.

26. člen

Okrajni, okrožni in višji sodnik napreduje v višji plačni razred vsaka tri leta v skladu z določbami tega zakona, razen v primeru, ko je za ta čas z oceno sodniškega dela ugotovljeno, da ne izpolnjuje pogojev za napredovanje, oziroma če tako določa pravnomočna sodba disciplinskega sodišča.

27. člen

Sodnik lahko napreduje na prvo naslednje višje sodniško mesto (okrožni, višji, vrhovni sodnik).

Sodnik lahko napreduje na višje sodniško mesto po drugem napredovanju v višji plačni razred na istem sodniškem mestu, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

Položaj svetnika pridobi višji sodnik pri tretjem napredovanju v višji plačni razred na istem sodniškem mestu, če ta zakon ne določa drugače. Položaj svetnika pridobi vrhovni sodnik po devetih letih opravljanja sodniške službe vrhovnega sodnika, če je z oceno sodniške službe ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za napredovanje, če ta zakon ne določa drugače.

Položaj svetnika pridobi okrajni ali okrožni sodnik pri prvem napredovanju po dopoljenem petinštiridesetem letu starosti, če je z oceno sodniške službe ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje.

4. oddelek

Kriteriji za izbiro in napredovanje sodnika in postopek ocenjevanja sodniškega dela

28. člen

Sodni svet se mora pri izbiri kandidatov za sodniško službo in odločanju o napredovanju ravnati po kriterijih, ki jih določa ta zakon za ugotovitev, ali kandidat ima strokovno znanje in sposobnosti za opravljanje sodniške službe oziroma izpolnjuje pogoje za napredovanje.

Kriteriji iz prejšnjega odstavka obvezujejo tudi personalne svete.

29. člen

Ocena sodniške službe se sestavi ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

1. strokovno znanje, pri čemer se upošteva sodnikova strokovna dejavnost, specialistični in podiplomski študij ter dosežen ugled v pravni stroki;

2. delovne sposobnosti, pri čemer se upošteva doseženo razmerje med opravljenim in pričakovanim obsegom sodnikovega dela;

3. sposobnost razreševanja pravnih vprašanj, pri čemer se upošteva dosežena stopnja pravilnosti in zakonitosti sodnikovega odločanja, ugotovljena predvsem v postopkih s pravnimi sredstvi;

4. varovanje ugleda sodnika in sodišča, ki se ugotavlja iz načina vodenja postopkov, komuniciranja s strankami in drugimi organi, varovanja neodvisnosti, nepristranskosti, zanesljivosti in pokončnosti ter obnašanja v službi in zunaj nje;

5. sposobnost ustnega in pisnega izražanja, kakor izhaja iz spisov obravnavanih zadev, izdelanih odločb in sodnikovega strokovnega delovanja;

6. opravljeno dodatno delo pri izvrševanju sodne funkcije, pri odpravi in preprečitvi zaostankov, v okviru mentorstva, sodelovanje v zakonodajnih postopkih, pri izobraževanju in strokovnem izpopolnjevanju;

7. odnos do sodelavcev pri opravljanju sodniškega dela;

8. sposobnost opravljanja nalog vodstvenega mesta, če je sodnik imenovan na takšno mesto, kakor se kaže v rezultatih dela na področju, ki je sodniku zaupano.

Ocena sodniške službe mora vsebovati izpolnjevanje vseh kriterijev iz prejšnjega odstavka.

30. člen

Za kandidate, ki se prvič potegujejo za sodniško službo, se smiselno uporabljajo kriteriji iz prejšnjega člena.

31. člen

Za sodnike izdela personalni svet oceno sodniške službe vsaka tri leta, pred tem časom pa na zahtevo sodnega sveta, predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje ali sodnika samega.

Za sodnika se v prvih treh letih opravljanja sodniške službe izdela ocena sodniške službe vsako leto.

Ocena sodniške službe se izdela na podlagi podatkov iz osebne spisa sodnika in drugih podatkov o izpolnjevanju kriterijev iz 29. člena tega zakona.

Osebni spis sodnika se vodi v uradu predsednika sodišča, pri katerem sodnik opravlja sodniško službo, za predsednika sodišča pa v uradu predsednika sodišča neposredno višje stopnje. Če je sodnik premeščen na drugo sodišče, se osebni spis prenese v urad predsednika tega sodišča.

V osebni spis sodnika se po odredbi predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje, personalnega sveta, sodnega sveta ali na zahtevo sodnika vnašajo vsi podatki, pomembni za izdelavo ocene sodniške službe. Z vsebino vsakega vnosa se takoj seznanijo sodnika, na katerega se spis nanaša.

Podatke iz osebne spisa lahko vpogledajo le osebe in organi iz prejšnjega odstavka, disciplinski tožilec in disciplinsko sodišče prve in druge stopnje zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč. Sodnik ima pravico do vpogleda v svoj osebni spis.

32. člen

Z oceno sodniške službe personalni svet ugotovi, da sodnik:

1. ne ustreza sodniški službi;
2. ne izpolnjuje pogojev za napredovanje;
3. izpolnjuje pogoje za napredovanje;
4. izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje;
5. izpolnjuje pogoje za izjemno napredovanje v višji sodniški naziv.

Ocena iz 4. točke prejšnjega odstavka se izda, če personalni svet ugotovi, da sodnik izpolnjuje vse kriterije iz prvega odstavka 29. člena tega zakona, izkazuje pa nadpovprečno strokovno znanje, nadpovprečne delovne sposobnosti in nadpovprečne sposobnosti razreševanja pravnih vprašanj (1. do 3. točka prvega odstavka 29. člena).

Ocena iz 5. točke prvega odstavka tega člena se izda, če personalni svet ugotovi, da sodnik svetnik nadpovprečno izpolnjuje vse kriterije iz prvega odstavka 29. člena tega zakona ter izkazuje izjemno strokovno znanje, izjemne delovne sposobnosti in izjemne sposobnosti razreševanja pravnih vprašanj (1. do 3. točka prvega odstavka 29. člena).

33. člen

Če iz ocene izhaja, da sodnik ne ustreza sodniški službi, mu sodniška funkcija preneha.

Oceno sodniške službe iz prejšnjega odstavka je treba pred njenim učinkovanjem predložiti v potrditev sodnemu svetu.

34. člen

Če iz ocene izhaja, da sodnik ne izpolnjuje pogojev za napredovanje, ne more biti imenovan na višje sodniško mesto ali na položaj svetnika in ne more biti uvrščen v višji plačni razred, dokler ni z oceno ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za napredovanje.

Če po določbah tega zakona ni ovir za napredovanje, oziroma če iz ocene izhaja, da sodnik izpolnjuje pogoje za napredovanje, ga sodni svet v skladu s pogoji tega zakona uvrsti v višji plačni razred oziroma imenuje na položaj svetnika.

Če iz ocene izhaja, da izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje, sodnik:

– napreduje v plačni razred, ki je po vrsti naslednji višji od plačnega razreda, na katerega bi napredoval po 26. členu tega zakona;

– lahko napreduje na višje sodniško mesto že po prvem napredovanju v višji plačni razred, ne glede na določbe 10., 11., 12. in prvega odstavka 27. člena tega zakona;

– napreduje na položaj svetnika višjega že pri drugem napredovanju v višji plačni razred oziroma na položaj svetnika okrajnega ali okrožnega sodišča v skladu s četrtem odstavkom 27. člena tega zakona.

Vrhovni sodnik lahko napreduje na položaj svetnika po šestih letih opravljanja sodniške službe vrhovnega sodnika, če je z oceno sodniške službe ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje.

34.a člen

Sodnik svetnik lahko iz posebno utemeljenih razlogov napreduje v neposredno višji sodniški naziv (okrožni, višji, vrhovni sodnik). O napredovanju odloči sodni svet na predlog personalnega sveta, ki je pristojen za oceno sodniške službe.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka odloči o izjemnem napredovanju v naziv vrhovni sodnik državni zbor na predlog sodnega sveta.

Posebno utemeljeni razlogi iz prvega odstavka tega člena so dani, če so potekla najmanj tri leta od zadnjega imenovanja sodnika na položaj svetnika in če iz ocene sodniške službe izhaja, da sodnik izpolnjuje pogoje za izjemno napredovanje v višji sodniški naziv.

34.b člen

Sodnik, ki napreduje v višji sodniški naziv ali na višje sodniško mesto, se uvrsti v plačni razred v skladu s 45. členom tega zakona oziroma v plačni razred, ki je za en plačni razred višji od plačnega razreda, v katerega je bil uvrščen pred napredovanjem.

Pri napredovanju v višji sodniški naziv na istem sodniškem mestu lahko sodnik doseže plačni razred, ki je za največ deset plačnih razredov višji od izhodiščnega plačnega razreda sodniškega mesta.

Sodnik, ki napreduje na položaj svetnika, se uvrsti v plačni razred svetnika ustreznega sodniškega naziva.

35. člen

Personalni svet višjega sodišča izdelava oceno sodniške službe za okrajne in okrožne sodnike, ki opravljajo sodniško službo na okrajnih in okrožnih sodiščih na njegovem območju in za sodnike, ki so dodeljeni na višje sodišče.

Personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije izdelava oceno sodniške službe za višje sodnike in vrhovne sodnike.

Za sodnike, ki so dodeljeni na delo na Ustavno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, v strokovno službo sodnega sveta, v center za izobraževanje in v ministrstvo, pristojno za pravosodje, izdelava oceno personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije v sodelovanju s predstojniki teh organov.

36. člen

Oceno sodniške službe pošlje personalni svet pisno in zaupno ocenjevanemu sodniku in predsedniku sodišča, na katerem sodnik opravlja sodniško službo, oceno za sodnika, ki je predsednik sodišča, predsedniku sodišča neposredno višje stopnje, za sodnika, ki je dodeljen po 71. členu tega zakona, pa predstojniku organa.

Ocenjevani sodnik, predsednik sodišča ali predstojnik organa, ki se z oceno ne strinja, se lahko pritoži v osmih dneh pri personalnem svetu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Ko odloča o pritožbi zoper oceno iz prvega odstavka 35. člena tega zakona, personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije pritožbo zavrne, oceno spremeni ali pa jo razveljavi in zahteva od personalnega sveta višjega sodišča ponovno izdelavo ocene.

O pritožbi zoper oceno iz drugega odstavka 35. člena tega zakona odloča personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije z večino glasov vseh članov. Po ponovni obravnavi ocene personalni svet oceno spremeni ali pa pritožbo zavrne.

III. poglavje SODNIŠKE DOLŽNOSTI IN NEZDRUŽLJIVOST SODNIŠKE FUNKCIJE

37. člen

Sodnik se mora vselej vesti tako, da varuje nepristranskost in neodvisnost sojenja, sodniški ugled in samostojnost sodne oblasti.

Sodnik ne sme ovirati delovanja sodišča zaradi uveljavljanja svojih pravic.

38. člen

Sodnik je dolžan ohraniti zase vse, kar je v okviru opravljanja službe zvedel o strankah in njihovih pravnih in dejanskih razmerjih, ter varovati tajnost vseh podatkov, do katerih javnost nima dostopa.

Sodnik se ne sme v javnosti vnaprej izražati o pravnih in dejanskih vprašanjih, ki so predmet zadeve, o katerih še ni pravnomočno odločeno, oziroma zadeve, v kateri je vloženo kakšno izredno pravno sredstvo.

39. člen

Sodnik ne sme sprejemati daril ali drugih koristi v zvezi s svojo službo. Prav tako ne smejo sprejemati daril ali drugih koristi v zvezi s sodnikovo službo njegov zakonec in drugi družinski člani, sorodniki in druge osebe, ki živijo s sodnikom v skupnem gospodinjstvu.

40. člen

Če je sodnik izvoljen za predsednika republike, poslanca državnega zbora, sodnika ustavnega sodišča, sodnika mednarodnega sodišča ali na drugo mednarodno pravosodno funkcijo, predsednika vlade, varuha človekovih pravic oziroma njegovega namestnika, imenovan za ministra ali predsednika, namestnika predsednika oziroma člana komisije za preprečevanje korupcije, mu sodniška funkcija ter vse pravice in dolžnosti iz sodniške službe mirujejo.

Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi, če je sodnik izvoljen za poslanca evropskega parlamenta, evropskega varuha človekovih pravic, imenovan za člana Evropske komisije ali za člana mednarodne civilne misije.

41. člen

Sodnik ne sme opravljati odvetniških ali notarskih poslov oziroma gospodarske ali druge pridobitne dejavnosti.

Sodnik ne sme opravljati poslovodskih poslov in ne sme biti član upravnega ali nadzornega odbora gospodarske družbe ali druge pravne osebe, ki se ukvarja s pridobitno dejavnostjo.

42. člen

Sodnik ne sme sprejeti nobene zaposlitve ali dela, ki bi ga oviralo pri opravljanju službe ali nasprotovalo ugledu sodniške službe oziroma vzbujalo vtis, da pri opravljanju svoje službe ni nepristranski.

Sodnik sme opravljati pedagoška, znanstvena, publicistična, raziskovalna ali druga podobna dela v pravni stroki, če s tem ni ovirano opravljanje sodniške službe.

Za opravljanje del iz prejšnjega odstavka ali drugih del, ki jih sodnik lahko opravlja poleg sodniške službe, sodnik ne sme skleniti delovnega razmerja.

43. člen

O sprejemu dela, ki ga sodnik lahko opravlja poleg sodniške službe, mora sodnik predhodno pisno obvestiti predsednika sodišča, predsednik sodišča pa predsednika neposredno višjega sodišča.

Če sodni svet odloči, da je delo nezdržljivo s sodniško funkcijo, ga sodniku prepove sprejeti.

43.a člen

Mentorske zadolžitve v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit in izobraževanje za sodniško službo, so sestavni del sodniške dolžnosti.

Za opravljanje mentorskih zadolžitev sodniku pripada dodatek k plači.

43.b člen

Sodniki opravljajo sodniško službo v okviru poslovnega časa sodišča, določenega v Sodnem redu, v okviru dežurstva in v okviru pripravljenosti.

Sodnik ima pravico do dnevnega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 12 ur in do tedenskega počitka v trajanju nepretrgoma 24 ur.

Zaradi zagotavljanja dežurstva se lahko s sodnikovim soglasjem določi 24-urno ali tedensko dežurstvo.

IV. poglavje SODNIŠKE PRAVICE

1. oddelek

Sodniška plača in nadomestila

44. člen

Sodnik ima pravico do osnovne plače, ki ustreza plačnemu razredu za sodniški naziv, v katerega je imenovan, ali položaju, na katerega je imenovan.

Sodnik ima pravico do dodatkov kot dela plače pod pogoji in v višini, ki jih določajo ta zakon, zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in kolektivna pogodba za javni sektor.

Sodnik ima pravico do dela plače za delovno uspešnost in pravico do dela plače za dodatno delovno uspešnost pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Sodniku se osnovna plača v času trajanja sodniške službe ne sme znižati, razen v primerih, ki jih določata ta zakon in odlok, ki ureja plače funkcionarjev.

45. člen

Sodnik se ob izvolitvi oziroma imenovanju uvrsti v plačni razred v skladu z odlokom, ki ureja plače funkcionarjev.

V plačni razred okrožnega kazenskega sodnika, v skladu z odlokom, ki ureja plače funkcionarjev, se ob izvolitvi oziroma imenovanju ali ob razporeditvi na kazensko področje uvrsti okrožni sodnik za čas, ko v skladu z letnim razporedom opravlja delo v celoti ali pretežno na kazenskem področju.

Sodnik se ob izvolitvi oziroma imenovanju iz posebej utemeljenih razlogov lahko uvrsti v plačni razred, ki je za dva plačna razreda višji od razreda iz prejšnjih odstavkov.

Posebej utemeljeni razlogi iz prejšnjega odstavka so podani, če je sodnik pred izvolitvijo oziroma imenovanjem dalj časa opravljal pravno delo in si z njim pridobil velik strokovni ugled.

46. člen

Okrajni in okrožni sodniki lahko napredujejo za največ devet plačnih razredov.

Višji sodniki lahko napredujejo za največ šest plačnih razredov.

Vrhovni sodniki ne napredujejo v plačnih razredih.

Okrajni sodnik svetnik, okrožni sodnik svetnik, višji sodnik svetnik in vrhovni sodnik svetnik se s pridobitvijo položaja svetnika uvrstijo za en plačni razred višje od najvišjega plačnega razreda posameznega sodniškega naziva.

47. člen

Sodnika uvrsti v plačni razred sodni svet. Če je to povezano z imenovanjem na višje sodniško mesto ali v višji naziv oziroma na položaj svetnika, je uvrstitev v plačni razred sestavni del odločbe o imenovanju. Uvrstitev v plačni razred se ne objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

48. člen

Sodniška plača se določi tako, da se vrednost plačnega razreda, v katerega je sodnik uvrščen, poveča za dodatek ali dodatke, do katerih je upravičen po določbah 49., 49.a, 49.b, 49.c in 49.č člena tega zakona, ter za del plače za delovno uspešnost oziroma dodatno delovno uspešnost po določbah 50. in 50.a člena tega zakona.

49. člen

Ob pogojih in v višini, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, ter kolektivna pogodba za javni sektor, pripadajo sodniku naslednji dodatki:

- položajni dodatek;
- dodatek za delovno dobo;
- dodatek za mentorstvo;
- dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat;
- dodatek za dvojezičnost;
- dodatki za delo v manj ugodnih delovnih pogojih;
- dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času.

O dodatkih predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije odloča predsednik Sodnega sveta, o dodatkih predsednikov sodišč odloča predsednik neposredno višjega sodišča, o dodatkih podpredsednikov sodišč in drugih sodnikov pa odloča predsednik sodišča.

49.a člen

Sodniku, ki vodi sodni oddelek, pripada položajni dodatek v odstotku od njegove osnovne plače, in sicer:

- 10%, če vodi oddelek z najmanj dvajsetimi razporejenimi sodniki;
- 8%, če vodi oddelek z najmanj desetimi razporejenimi sodniki;
- 6%, če vodi oddelek z najmanj petimi razporejenimi sodniki;
- 5%, če vodi oddelek z najmanj tremi razporejenimi sodniki.

Sodniku, ki vodi zunanji oddelek delovnega sodišča ali zunanji oddelek upravnega sodišča, pripada položajni dodatek v višini 10% njegove osnovne plače.

Sodniku, ki vodi službo za informatiko, pripada položajni dodatek v višini 5% njegove osnovne plače.

49.b člen

Preiskovalnemu sodniku in sodniku, ki opravlja dežurno preiskovalno službo, pripadajo dodatki za manj ugodne delovne pogoje v višini, določeni s kolektivno pogodbo za javni sektor.

Za manj ugodne delovne pogoje se šteje delo preiskovalnega sodnika na ogledih krajev kaznivih dejanj, delo na terenu, delo v prostorih brez dnevne svetlobe, delo v okoliščinah, škodljivih za zdravje, in podobno.

Dodatki pripadajo sodniku le za čas dela v manj ugodnih delovnih pogojih.

49.c člen

Za delo v manj ugodnem delovnem času pripadajo sodniku dodatki za izmensko delo, za delo v deljenem delovnem času, za delo ponoči, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost ali kot praznik, za delo

preko polnega delovnega časa, za čas dežurstva in za čas pripravljenosti. Višino dodatkov določa kolektivna pogodba za javni sektor.

Dodatki pripadajo sodniku le za čas dela v manj ugodnem delovnem času.

49.č člen

Za čas dežurstva oziroma pripravljenosti pripadajo sodniku dodatki v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in v višini, kakršno za javne uslužbence določa kolektivna pogodba za javni sektor.

Plačilo za dežurstvo oziroma pripravljenost se obračuna in izplača le za čas dežurstva oziroma pripravljenosti zunaj polnega delovnega časa.

Dežurstvo je posebna oblika dela, ki se izvaja na sodišču, da sodnik lahko opravlja nujna preiskovalna dejanja in druga nujna dejanja, določena v zakonu, ki ureja kazenski postopek, in v drugih zakonih.

Pripravljenost pomeni dosegljivost zunaj sedeža sodišča po telefonu ali z uporabo drugih sredstev zaradi prevzema dejanj iz prejšnjega odstavka, zaradi odločanja o pritožbah in odločanja o dovolitvi posegov v človekove pravice.

Z dežurstvom in pripravljenostjo se zagotavlja neprekinjeno opravljanje nalog 24 ur na dan ob delavnikih in praznikih ter dela prostih dnevih.

Ure dežurstva, pripravljenosti in opravljanje sodniškega dela v poslovnem času se medsebojno izključujejo.

Ure dežurstva in ure pripravljenosti se ne všttevajo v polni delovni čas.

49.d člen

Sodnik, ki opravlja dežurstvo na dela proste dneve, ima pravico do tedenskega počitka na kakšen drug dan v tednu.

50. člen

Sodniku, ki je pri opravljanju sodniške službe v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate na sodnem oddelku ali sodišču oziroma je bil nadpovprečno delovno obremenjen, pripada del plače za delovno uspešnost.

O izplačilu dela plače za delovno uspešnost odloči predsednik sodišča po merilih, ki jih ob smiselni uporabi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in kolektivne pogodbe za javni sektor, določi sodni svet.

O izplačilu dela plače za delovno uspešnost predsednika sodišča odloči predsednik neposredno višjega sodišča, o izplačilu tega dela plače predsednika Vrhovnega sodišča pa personalni svet Vrhovnega sodišča na podlagi meril, ki jih, ob smiselni uporabi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in kolektivne pogodbe za javni sektor, določi sodni svet v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

50.a člen

Sodniku, zaposlenemu ali dodeljenemu na sodišče, ki je z uresničitvijo programa racionalizacije doseglo prihranke pri obsegu sredstev za plače, pripada del plače za dodatno delovno uspešnost.

O izplačilu dela sodnikove plače za dodatno delovno uspešnost zaradi racionalizacije odloči predsednik sodišča ob smiselni uporabi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in podzakonskega akta, ki ga za javni sektor sprejme vlada.

O izplačilu dela plače za dodatno delovno uspešnost predsednika sodišča odloči predsednik neposredno višjega sodišča, o izplačilu tega dela plače predsednika Vrhovnega sodišča pa personalni svet Vrhovnega sodišča na podlagi meril iz prejšnjega odstavka.

51. člen

Če je mogoče zagotoviti učinkovito izvajanje pristojnosti sodišča tako, da se poveča obseg dela oziroma določi dodatne delovne obremenitve za posamezne sodnike v

okviru polnega delovnega časa in dovoljenega obsega dela preko polnega delovnega časa, lahko predsednik sodišča, na podlagi dogovora s sodnikom, sprejme pisno odločitev o povečanem obsegu dela oziroma nadpovprečni obremenitvi posameznega sodnika ter o plačilu za povečan obseg dela oziroma nadpovprečno obremenjenost.

Vlada Republike Slovenije z uredbo določi pogoje, merila in obseg plačila za povečan obseg dela oziroma dodatne delovne obremenitve za posamezne sodnike.

52. člen

Sodniška plača, določena po določbah tega poglavja, se lahko zmanjša le na podlagi pravno močne sodbe disciplinskega sodišča ali odločbe pristojnega organa za čas, ko je sodnik začasno odstranjen iz sodniške službe ali je zoper njega odrejen pripor.

53. člen

Sodnik ima za čas letnega dopusta in izrednega plačanega dopusta pravico do nadomestila plače v višini 100% plače za pretekli mesec. Delodajalec sodniku za zadržanost z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, izplačuje nadomestilo plače v višini 80% plače sodnika v preteklem mesecu, in sicer do 30 delovnih dni za posamezno odsotnost z dela, vendar največ za 120 delovnih dni v koledarskem letu.

54. člen

Predpisi o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem in drugem socialnem zavarovanju, ki veljajo za osebe v delovnem razmerju, se uporabljajo tudi za sodnike, če ni z zakonom drugače določeno.

Sodniška služba se šteje v delovno dobo.

55. člen

Sodnik ima pravico do drugih osebnih prejemkov in povračil:

1. povračila stroškov za prevoz na delo in z dela,
2. regresa za prehrano med delom,
3. regresa za letni dopust,
4. nadomestila za ločeno življenje,
5. povračila stroškov prevoza ob dela prostih dneh iz kraja, kjer ima službeno stanovanje, do kraja stalnega prebivališča in nazaj,
6. povračila stroškov selitve iz kraja stalnega prebivališča v kraj, kjer ima službeno stanovanje, in nazaj,
7. povračila stroškov za izobraževanje,
8. jubilejne nagrade,
9. odpravnine ob odhodu v pokoj.

56. člen

Sodnik ima pravico do povračila stroškov v zvezi s službenimi potovanji (dnevnice, stroški prevoza, stroški prenočevanja).

57. člen

Prejemki in povračila iz prejšnjih dveh členov se izplačujejo po predpisih, ki veljajo za poslance državnega zbora, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Izplačilo prejemkov in povračil, do katerih je sodnik upravičen, odobri predsednik sodišča.

2. oddelek

Dopusti

58. člen

Sodnik ima pravico do letnega dopusta v trajanju do štiri-deset delovnih dni, vendar ne manj kot trideset delovnih dni.

Sodnik ima pravico do izrednega plačanega dopusta do sedem delovnih dni v posameznem koledarskem letu zaradi osebnih razlogov.

Če sodnik kandidira za poslanca ali predsednika republike, ima od dneva potrditve kandidature pravico do izrednega neplačanega dopusta za pripravo na volitve v trajanju trideset delovnih dni.

V drugih izjemnih primerih se lahko sodniku odobri izredni neplačani dopust do trideset dni v koledarskem letu.

Merila za trajanje dopusta ter primere in pogoje iz prejšnjih odstavkov določi minister, pristojen za pravosodje, v soglasju s sodnim svetom.

59. člen

Sodnik mora poskrbeti, da izkoristi letni dopust tako, da ne bo ovirano opravljanje sodniške službe. Večji del letnega dopusta izkoristi sodnik v času sodnih počitnic, razen v primeru, kadar po letnem razporedu opravlja sodniško službo v nujnih zadevah.

Sodnik napove čas izrabe večjega dela letnega dopusta najkasneje do 31. maja za tekoče leto, o spremembi časa izrabe pa pravočasno obvesti predsednika sodišča.

Če bi bilo zaradi napovedane izrabe ali spremembe izrabe letnega dopusta občutno ovirano redno izvajanje sodne oblasti, predsednik sodišča ne ugodni napovedani izrabi ali spremembi izrabe letnega dopusta.

Proti odločitvi predsednika sodišča se sodnik lahko pritoži v treh dneh. O pritožbi okrajnega, okrožnega in višjega sodnika odloči personalni svet višjega sodišča, o pritožbi vrhovnega sodnika pa personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve.

60. člen

Izredni dopust sodnika odobri predsednik sodišča, za predsednika sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, za predsednika vrhovnega sodišča pa predsednik sodnega sveta.

Če predsednik sodišča zavrne zahtevo za odobritev izrednega dopusta, ima sodnik pravico, da se zoper odločitev v roku petih dni pritoži.

O pritožbi odloči personalni svet, ki je pristojen po četrtem odstavku prejšnjega člena.

3. oddelek

Službeno oblačilo

61. člen

Sodniku pripada službeno oblačilo, to je sodniška toga.

Vrste službenih oblačil za sodnike na posameznih sodniških mestih oziroma položajih in način nošenja predpiše minister, pristojen za pravosodje.

4. oddelek

Sodniško izobraževanje

62. člen

Sodniške štipendije se pod pogoji tega zakona podeljujejo sodnikom za podiplomski študij prava ter za specialistični študij prava v državi ali v tujini oziroma za strokovno usposabljanje na kakšnem drugem strokovnem področju, ki je povezano s sodniškim delom.

Sodniška štipendija predstavlja povračilo stroškov izobraževanja, vključno z nabavo potrebne strokovne literature, če mora sodnik v času izobraževanja bivati zunaj svojega stalnega prebivališča, pa tudi povračilo stroškov bivanja.

Sredstva za sodniške štipendije se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije v okviru sredstev ministrstva, pristojnega za pravosodje.

63. člen

Štipendije se podeljujejo na podlagi razpisa ministrstva, pristojnega za pravosodje, ki zbere prijave in jih s svojim mnenjem posreduje sodnemu svetu.

Sodni svet odloči, katerim najboljšim kandidatom se glede na letna razpoložljiva sredstva za štipendije dodelijo štipendije. Pred odločitvijo sodni svet pridobi mnenje predsednika sodišča, na katerem kandidat opravlja sodniško funkcijo, če gre za predsednika sodišča, pa predsednika sodišča neposredno višje stopnje.

Postopek in pogoje za podelitev štipendij predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Če izobraževanje zahteva sodnikovo odsotnost, ima sodnik, ki mu je štipendija podeljena, pravico do odsotnosti s pravico do nadomestila plače v višini plače, vendar največ trideset dni v koledarskem letu.

O odsotnosti odloča predsednik sodišča, za predsednika sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, za predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije pa predsednik sodnega sveta.

Če predsednik sodišča zavrne zahtevo za odobritev odsotnosti, ima sodnik pravico, da se zoper odločitev v osmih dneh pritoži.

O pritožbi odloča personalni svet, ki je pristojen po četrtem odstavku 59. člena tega zakona.

64. člen

Sodnik ima pravico do udeležbe v izobraževalnih oblikah, na posvetovanjih ali na drugih srečanjih pravnih strokovnjakov.

V primerih iz prejšnjega odstavka ima sodnik pravico biti odsoten v času, ki je potreben za udeležbo, s pravico do nadomestila v višini plače in povračila stroškov po določbah tega zakona.

O udeležbi sodnika odloči na podlagi prijav sodnikov predsednik sodišča, ki mora skrbeti, da se sodniki z določenega pravnega področja enakomerno izmenjavajo v udeležbi izobraževalnih ali posvetovalnih oblik iz prvega odstavka tega člena.

65. člen

Pravico do odsotnosti po določbi četrtega odstavka 63. člena tega zakona s pravico do nadomestila v višini plače ima tudi sodnik, ki se na svoje stroške izobražuje na podiplomskem študiju prava ali v drugih oblikah usposabljanja po določbi prvega odstavka 62. člena tega zakona.

5. oddelek

Premestitev in dodelitev sodnika

66. člen

Sodnika se lahko na predlog predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in s soglasjem predsednikov obeh pristojnih sodišč po njegovi vnaprejšnji pisni privolitvi premesti na drugo sodišče istega ali nižjega položaja in pristojnosti.

Izjemoma je lahko sodnik premeščen na drugo sodišče brez njegove privolitve:

1. če se odpravi sodišče, v katerem sodnik opravlja sodniško službo;

2. če se bistveno za daljši čas zmanjša obseg dela sodišča ali se zaradi zmanjšane obsega dela zmanjša število sodniških mest pri sodišču, v katerem sodnik opravlja sodniško službo;

3. če se spremeni organizacija sodišč;

4. v drugih primerih, ko zakon tako določa.

V primerih iz prejšnjega odstavka je treba sodniku zagotoviti enako sodniško mesto in enak plačni razred, ki ga je imel pred premestitvijo. Če to ni mogoče, se sodnika premesti na drugo sodišče, ima pa pravico zadržati svoj prejšnji sodniški položaj kot naziv in svoj prejšnji plačni razred, če sta bila višja, in pravico do napredovanja, kot jo je imel pred premestitvijo.

O premestitvi sodnika po določbah prejšnjih odstavkov odloča oziroma jo, v primeru izrečenega disciplinskega sklepa, izvede sodni svet brez razpisa.

Šteje se, da je s premostitvijo sodnik imenovan na sodniško mesto pri sodišču, na katerega je premeščen.

O vseh drugih premostitvah sodni svet odloča na podlagi razpisa.

67. člen

Sodnik je lahko, tudi brez privolitve, dodeljen, da opravlja sodniško službo na drugem sodišču istega ali nižjega položaja, za polni delovni čas ali za del polnega delovnega časa:

– če je to potrebno, da se omogoči redno izvajanje sodne oblasti pri sodišču,

– če je to potrebno, da se odpravijo zaostanki pri delu sodišča,

– če na sodišču, na katero je imenovan, zaradi začasno zmanjšane pripada zadev ne more dosegati pričakovane obsega dela.

Soglasje sodnika za dodelitev po prejšnjem odstavku je potrebno, če gre za dodelitev na sodniško mesto na sodišču, ki je od kraja sodišča, na katerem je imenovan, oddaljeno več kakor 70 kilometrov oziroma več kakor eno uro vožnje z javnim prevoznim sredstvom, če je sodnica noseča ali doji otroka in če sodnik ali sodnica neguje otroka, starega do treh let.

Dodelitev po tem členu lahko, glede na potrebe, traja največ dve leti, s soglasjem sodnika pa se lahko podaljša.

68. člen

O dodelitvi odloči predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, na predlog predsednika sodišča, na katero bo sodnik dodeljen, če to ni mogoče, pa na predlog predsednika sodišča višje stopnje.

Zoper odločitev se dodeljeni sodnik lahko pritoži v treh dneh od prejema odločbe. O pritožbi, ki ne zadrži izvršitve odločitve, odloči sodni svet v petnajstih dneh.

69. člen

Okrajni sodnik je lahko v prvih šestih letih opravljanja sodniške službe razporejen na posebno sodniško mesto za sodnike, ki bodo na drugih okrajnih sodiščih znotraj območja istega višjega sodišča nadomeščali odsotne sodnike, reševali izreden pripad zadev oziroma obravnavali zadeve v drugih utemeljenih primerih (drugi odstavek 38. člena zakona o sodiščih), za čas dveh let z možnostjo ponovne razporeditve (medokrajni sodnik).

Sodnika iz prejšnjega odstavka razporedi na mesto medokrajnega sodnika personalni svet okrajnega sodišča na predlog predsednika okrajnega sodišča, pri katerem so določena posebna sodniška mesta.

Zoper odločbo o razporeditvi na mesto medokrajnega sodnika se lahko sodnik pritoži na sodni svet v osmih dneh od prejema odločbe.

Predsednik pristojnega višjega sodišča sprejme odločitev o dodelitvi medokrajnega sodnika na drugo okrajno sodišče in o času dodelitve na predlog predsednika tega sodišča. Pri odločitvi upošteva predvsem razloge za dodelitev, pravno področje, čas trajanja sodniške službe, oddaljenost sodišča in uspešnost sodnika.

Zoper odločbo o dodelitvi se lahko dodeljeni sodnik pritoži v treh dneh od prejema odločbe. O pritožbi, ki ne zadrži izvršitve, odloča sodni svet v petnajstih dneh.

V času trajanja dodelitve lahko predsednik višjega sodišča dodeljenega sodnika delno ali v celoti oprosti opravljanja sodniške službe na sodišču, pri katerem je imenovan.

70. člen

Dodelitev po 67., 68., 69. in 71. členu tega zakona ne posega v sodnikov položaj in sodnikovo plačo, ki ju ima sodnik na mestu, na katerega je imenovan, razen če ta zakon določa drugače.

Že dodeljene zadeve, ki so določene kot zaostanek, se sodniku, dodeljenemu po 67., 68. in 69. členu tega zakona dodelijo na novo, ob upoštevanju načela zakonitega sodnika.

71. člen

Sodnik je lahko dodeljen na delo na Ustavno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, višje sodišče, v strokovno službo sodnega sveta, v center za izobraževanje v pravosodju ali za opravljanje zahtevnejših strokovnih del na ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Poziv k prijavam za dodelitev in predviden čas dodelitve objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v petnajstih dneh od prejema predloga predstojnika organa iz prejšnjega odstavka.

O dodelitvi odloča sodni svet na predlog predstojnika organa, kateremu bo sodnik dodeljen. Sodni svet pred odločitvijo pridobi pisno privolitev sodnika in mnenje predsednika sodišča, kjer sodnik opravlja sodniško službo. Prijava sodnika na poziv k prijavam za dodelitev šteje za pisno privolitev iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

Dodelitev lahko traja največ tri leta, in se lahko s soglasjem dodeljenega sodnika ponovi.

V času dodelitve ima dodeljeni sodnik pravico do napredovanja na višje sodniško mesto oziroma položaj oziroma višji plačni razred v skladu s tem zakonom, razen če ta zakon določa drugače.

71.a člen

Če se na poziv iz drugega odstavka prejšnjega člena ne prijavi nihče ali ni izbran noben kandidat, razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, prosto sodniško mesto za sodnika, ki bo takoj po izvolitvi dodeljen na podlagi prejšnjega člena, če tako skupaj predlagata predsednika sodišča, na katero bo sodnik imenovan, in predstojnik organa iz prvega odstavka prejšnjega člena, kateremu bo sodnik dodeljen.

Prosto sodniško mesto se razpiše v petnajstih dneh od prejema skupnega predloga.

Prijava kandidata na tako sodniško mesto šteje za pisno privolitev iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je sodnik z izvolitvijo dodeljen za čas, ki je bil naveden v razpisu.

71.b člen

Osební spis za sodnika, dodeljenega po 71. členu tega zakona, se vodi v uradu oziroma kabinetu predstojnika organa, kateremu je dodeljen.

Pooblastila iz tega zakona v razmerju do sodnika, dodeljenega po 71. členu tega zakona, izvršujeta predstojnik organa, kateremu je sodnik dodeljen, in personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, za sodnike, dodeljene na višje sodišče, pa personalni svet višjega sodišča.

71.c člen

Sodnik, ki je dodeljen na višje sodišče ali Vrhovno sodišče Republike Slovenije, v strokovno službo sodnega sveta ali center za izobraževanje v pravosodju, je lahko v tem času v celoti ali deloma oproščen opravljanja sodniške službe.

O oprostitvi opravljanja sodniške službe odloča sodni svet.

Sodnik, ki je dodeljen na Ustavno sodišče Republike Slovenije ali za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog na ministrstvo, pristojno za pravosodje, obdrži pravico uporabljati naziv sodnik, vendar ne more hkrati opravljati sodniške službe in mu vse druge pravice in obveznosti iz sodniške službe mirujejo.

Sodniku iz prejšnjega odstavka pripada najmanj takšna plača, kot bi jo prejemal, če bi opravljal sodniško službo, varovane pa so tudi vse njegove pravice do napredovanja na višje sodniško mesto oziroma položaj oziroma višji plačni razred po izteku dodelitve.

V. poglavje
OSEBNA EVIDENCA SODNIKOV

72. člen

Za potrebe izvajanja tega zakona ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi osebno evidenco sodnikov, ki zajema naslednje podatke:

1. osebne podatke,
2. odločbe o izvolitvi in imenovanju sodnika,
3. podatke o uspešnosti v času študija,
4. podatke o sodniškem pripravništvu,
5. ocene sodniške službe in podatke o učinkovitosti sodnikovega dela,
6. evidenco napredovanj,
7. disciplinske sklepe,
8. podatke o vloženih nadzorstvenih pritožbah.

Osebnosti zajemajo podatke o imenu in priimku, datumu rojstva, stalnem prebivališču, šolanju, izobraževanju in znanju tujih jezikov.

Podatki iz osebne evidence so tajni, razen podatkov iz 2. in 6. točke prvega odstavka tega člena.

Organi, ki so pristojni sprejemati odločitve, o katerih se po določbi prvega odstavka tega člena vodi osebna evidenca, so dolžni posredovati podatke ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, če podatki niso javno dostopni.

Predsedniki sodišč so dolžni ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, dvakrat letno posredovati podatke o obsegu sodnikovega dela, ki jih ministrstvo lahko uporablja za oblikovanje predloga za določitev števila sodniških mest in določitev števila sodnega osebja, za vodenje sodne statistike ter druge naloge pravosodne uprave, ki jih določa zakon.

Pravico do vpogleda v podatke osebne evidence ima sodnik, na katerega se podatki nanašajo, sodni svet, pristojni personalni svet, disciplinsko sodišče, disciplinski tožilec in predsednik sodišča zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč.

73. člen

Podatki iz 1., 5. in 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena se pošiljajo in vračajo v zapečateni pisemski ovojnici z oznako »zaupno«.

VI. poglavje
PRENEHANJE SODNIŠKE FUNKCIJE IN RAZREŠITEV
SODNIKA

1. oddelek

Prenehanje sodniške funkcije

74. člen

Sodniku preneha sodniška funkcija po zakonu:

1. z upokojitvijo, vendar najkasneje, ko dopolni 70 let starosti;
2. če izgubi državljanstvo Republike Slovenije;
3. če izgubi poslovno sposobnost ali zdravstveno zmožnost za opravljanje službe;
4. če se odpove sodniški službi s pisno vlogo, ki se pošlje sodnemu svetu po predsedniku sodišča;
5. če se odpravi sodišče in sodniku ni mogoče zagotoviti, da nadaljuje z opravljanjem sodniške službe v drugem sodišču;
6. če sodnik sprejme funkcijo, začne opravljati dejavnost ali sklene delovno razmerje oziroma kljub prepovedi opravlja delo, ki ni združljivo s sodniško funkcijo (41. člen, tretji odstavek 42. člena in tretji odstavek 43. člena);
7. če iz ocene njegove službe izhaja, da ne ustreza sodniški službi (33. člen);
8. če mu je izrečena disciplinska sankcija prenehanja sodniške funkcije.

Šteje se, da je razlog iz 1. točke prejšnjega odstavka nastopil z iztekom leta, v katerem je sodnik dosegel starostno mejo za upokojitev, razlog iz 2., 3. in 8. točke prejšnjega odstavka z dnem pravnomočnosti odločbe pristojnega organa, razlog iz 5. točke prejšnjega odstavka z dnem prenehanja dela sodišča, razlog iz 7. točke prejšnjega odstavka pa z dnem, ko sodni svet potrdi oceno.

Sodniška funkcija iz razloga po 4. točki prvega odstavka tega člena preneha šestdeseti dan po prispetju sodnikove odpovedi na sodni svet, iz razloga po 6. točki prvega odstavka tega člena pa z dnem nastopa funkcije oziroma dela, ki ni združljivo s sodniško funkcijo.

75. člen

S prenehanjem sodniške funkcije iz razloga po 3. ali 5. točki prvega odstavka prejšnjega člena pridobi sodnik pravico do predčasne upokojitve, če izpolnjuje pogoje, ki jih za predčasno upokojitev določajo predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

76. člen

O nastopu razlogov iz prvega odstavka 74. člena tega zakona obvesti predsednik sodišča sodni svet, ki izda ugotovitveno odločbo o prenehanju sodniške funkcije.

2. oddelek
Razrešitev sodnika

77. člen

Če sodnik naklepno stori kaznivo dejanje z zlorabo sodniške funkcije, mora sodišče pravnomočno obsodilno sodbo poslati sodnemu svetu.

Sodni svet je v primeru iz prejšnjega odstavka dolžan brez odlašanja obvestiti državni zbor, ki sodnika razreši.

78. člen

Če je sodnik obsojen zaradi kaznivega dejanja na zaporno kazen, mora sodišče pravnomočno sodbo poslati sodnemu svetu.

Če je sodnik obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja na zaporno kazen, ki je daljša od šestih mesecev, sodni svet predlaga državnemu zboru, da sodnika razreši, o ostalih sodbah, s katerimi je sodnik obsojen za kaznivo dejanje, pa sodni svet državni zbor le obvesti.

Če je sodnik obsojen zaradi kaznivega dejanja na zaporno kazen, ki je krajša od šestih mesecev ali na neprostostno kazen, sodni svet predlaga državnemu zboru, da sodnika razreši, če gre za kaznivo dejanje, zaradi katerega je osebnostno neprimeren za opravljanje sodniške funkcije.

79. člen

Oseba, ki ji je prenehala sodniška funkcija iz razloga 7. točke prvega odstavka 74. člena tega zakona, oziroma oseba, ki je bila razrešena po določbah tega zakona, ne more kandidirati za izvolitev v sodniško funkcijo.

VI.a SLUŽBENI NADZOR SODNIKOVEGA DELA

79.a člen

Službeni nadzor sodnikovega dela opravlja predsednik sodišča in neposredno višje sodišče.

Neposredno višje sodišče opravlja nadzor po sodnikih, ki jih glede na delovno področje določi predsednik tega sodišča izmed sodnikov, ki so z letnim razporedom dela določeni za službeni nadzor.

Službeni nadzor obsega vse ukrepe, ki so potrebni za ugotavljanje izpolnjevanja sodniških dolžnosti po zakonu in sodnem redu ter za odpravljanje vzrokov za neustrezen obseg, kakovost in strokovnost dela ter zaostanke pri delu.

V okviru službenega nadzora se lahko pregledujejo spisi vseh sodniku dodeljenih zadev in zadev, v katerih je že

bilo pravnomočno odločeno, pridobijo in analizirajo podatki o sodnikovem delu in opravi razgovor s sodnikom.

Pri službenem nadzoru se sodniku lahko izreče opozorilo in določi obdobje, po katerem bo službeni nadzor ponovljen.

Če se pri službenem nadzoru ali v zvezi z nadzorstveno pritožbo ugotovi, da je ogrožena ali kršena pravica do odločanja brez nepotrebnega odlašanja, se sodniku lahko odredi prednostno reševanje zadeve in določi rok, v katerem mora sodnik poročati o posameznih dejanjih v postopku.

V okviru službenega nadzora ni dovoljeno posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije.

79.b člen

Predsednik sodišča opravi službeni nadzor glede na lastne ugotovitve o sodnikovem delu ali na pobudo varuha človekovih pravic, obvezno pa na predlog predsednika neposredno višjega sodišča ali predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ministra, pristojnega za pravosodje, pristojnega personalnega sveta in sodnega sveta.

Neposredno višje sodišče opravi službeni nadzor glede na lastne ugotovitve o delu sodišča in o delu posameznih sodnikov v okviru odločanja o pravnih sredstvih ali na predlog predsednika sodišča ali predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ministra, pristojnega za pravosodje, pristojnega personalnega sveta in sodnega sveta.

Na zahtevo predsednika sodišča dokončno odloči o utemeljenosti predloga za službeni nadzor sodni svet.

79.c člen

O ugotovitvah in ukrepih službenega nadzora se sestavi zapisnik, ki se vroči pobudniku oziroma predlagatelju, sodniku, predsedniku sodišča, če nadzor opravi neposredno višje sodišče in pristojnemu personalnemu svetu ter shrani v sodnikovem osebem pisu.

Sodnik, ki ne soglaša z ugotovitvami in ukrepi pri službenem nadzoru, lahko zahteva oceno sodniške službe v obsegu, ki ga je zajel službeni nadzor.

VII. poglavje

DISCIPLINSKI POSTOPKI IN ZAČASNA ODSTRANITEV IZ SODNIŠKE SLUŽBE

1. oddelek

Disciplinska odgovornost, disciplinske kazni in zastaranje

80. člen

Sodniku ni mogoče izreči disciplinske sankcije, razen ob pogojih in po postopku, ki je predpisan v tem zakonu.

Disciplinski postopek je hiter.

Kazenska odgovornost in odgovornost za prekršek ne izključujeta disciplinske odgovornosti sodnika.

V okviru disciplinskega postopka ni dovoljeno posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije.

81. člen

Sodniku, ki je z naklepom ali iz malomarnosti kršil sodniške dolžnosti, ki so predpisane z zakonom in sodnim redom, ali neredno opravljal sodniško službo, se lahko izreče disciplinska sankcija.

Dejanja, ki pomenijo kršitev sodniške dolžnosti oziroma neredno opravljanje sodniške službe, so zlasti:

1. dejanje, ki ima zakonske znake kazniviga dejanja, storjenega pri opravljanju sodniške funkcije;
2. neizpolnitev ali neupravičena odklonitev izvršitve sodniške dolžnosti;
3. nevestno, nepravočasno, neustrezno ali malomarno opravljanje sodniške službe;
4. nezakonito ali nesmotno razpolaganje s sredstvi;

5. izdajanje uradne ali druge tajnosti, določene z zakonom ali sodnim redom;

6. zloraba položaja ali prekoračitev uradnih pooblastil;

7. zloraba pravice do odsotnosti z dela;

8. nedoseganje pričakovanih rezultatov dela več kot tri mesece zaporedoma iz neopravičenih razlogov;

9. kršitev z zakonom in sodnim redom določenega vrstnega reda oziroma prednostnega obravnavanja zadev;

10. opravljanje funkcij, dela ali dejavnosti, ki so po ustavi in zakonu nezdržljive s sodniško funkcijo;

11. opustitev obvestila predsedniku sodišča o sprejemu dela zaradi ocene nezdržljivosti s sodniško funkcijo;

12. opustitev sporočila o podanih zakonskih razlogih za izločitev sodnika ali nadaljevanje dela v zadevi, v kateri obstaja izločitveni razlog;

13. vnaprejšnje javno izražanje v sodni zadevi, o kateri še ni pravnomočno odločeno oziroma v kateri je vloženo izredno pravno sredstvo;

14. vedenje in ravnanje sodnika, ki je v nasprotju s sodniško neodvisnostjo ali s katerim se krši ugled sodniškega poklica;

15. neprimerno, nedostojno ali žaljivo obnašanje ali izražanje do posameznikov, državnih organov ter pravnih oseb v zvezi z opravljanjem sodniške službe ali zunaj nje;

16. oviranje delovanja sodišča zaradi uveljavljanja lastnih pravic;

17. sprejemanje daril ali drugih koristi v zvezi s sodniško službo;

18. nepredložitev ali nepravočasna predložitev podatkov o premoženjskem stanju;

19. kršitev ali opustitev mentorskih zadolžitev;

20. nespoštovanje izdanih odločb o premestiti ali delitvi sodnika;

21. onemogočanje ali oviranje izvajanja določb zakona o službenem nadzoru sodnikovega dela in o nadzorstvenih pritožbah;

22. poslovanje s strankami, njihovimi pooblaščenci in drugimi osebami v nasprotju z določbami sodnega reda;

23. neupoštevanje ukrepov za redno in učinkovito izvajanje sodne oblasti;

24. kršitev ali opustitev ukrepov po programu za reševanje zaostanka pri sodišču;

25. neizpolnjevanje dolžnosti strokovnega izobraževanja;

26. kršitev predpisov o varstvu pri delu;

27. kršitev določb sodnega reda o uporabi službenega oblačila.

Težjo disciplinsko kršitev iz petega odstavka 83. člena tega zakona predstavljajo dejanja po 1., 2., 3., 5., 6., 8., 10., 12., 13., 17., 18., 20., 21., 23. in 24. točki prejšnjega odstavka.

Če sodni svet predlaga državnemu zboru razrešitev sodnika po drugem ali tretjem odstavku 78. člena tega zakona, pa ga državni zbor ne razreši, sodni svet poda pobudo za uvedbo disciplinskega postopka.

82. člen

Disciplinske sankcije po tem zakonu so:

1. pisni opomin;
2. ustavitev napredovanja;
3. znižanje plače;
4. premestitev na drugo sodišče;
5. prenehanje sodniške funkcije.

83. člen

Pisni opomin pomeni formalno grajo sodniku za disciplinsko kršitev, ki jo disciplinsko sodišče oceni kot lažjo, in se lahko izreče, če sodniku še ni bila izrečena disciplinska sankcija.

Ustavitev napredovanja se izreče za čas največ treh let.

Znižanje plače se izreče do višine 20% za čas do enega leta.

Premestitev na drugo sodišče za eno stopnjo nižjega položaja ali na drugo sodišče enakega položaja v drugem kraju, se lahko izreče za čas od šestih mesecev do treh let. Te sankcije ni mogoče izreči vrhovnemu sodniku.

Prenehanje sodniške funkcije se izreče sodniku, če zaradi težje disciplinske kršitve ni več primeren za opravljanje sodniške funkcije.

Pravnomočen sklep o izrečenih disciplinski sankciji se pošlje predsedniku sodišča, ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, in sodnemu svetu, ki je pristojen za izvršitev disciplinske sankcije iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

84. člen

Disciplinskega postopka zoper sodnika ni mogoče uvesti, ko pretečeta dve leti od dneva kršitve. Zastaralni rok začne teči s prenehanjem ravnanja ali opustitve, ki pomenita disciplinsko kršitev.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se lahko uvede disciplinski postopek zoper sodnika, ki je bil pravnomočno obsojen, najkasneje v treh mesecih od dneva pravnomočnosti kazenske obsodilne odločbe.

Zastaranje pretrga vsako procesno dejanje pristojnega organa za pregon sodnika zaradi storjene disciplinske kršitve. Zastaranje se pretrga tudi, če sodnik v času, ko teče zastaralni rok, stori novo disciplinsko kršitev.

Disciplinski pregon zastara v vsakem primeru, ko pretečejo štiri leta od storitve disciplinske kršitve.

Izvršitev izrečene disciplinske sankcije zastara v šestih mesecih od pravnomočnosti sklepa.

85. člen

Kolikor ta zakon nima posebnih določb, se za disciplinsko odgovornost sodnikov smiselno uporabljajo določbe 11., 12., 13., 14. člena, prvega in drugega odstavka 15. člena, 16., 17., 18., 20. in 21. člena kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popravek in 23/99).

2. oddelek

Disciplinski organi

86. člen

V disciplinskem postopku odloča disciplinsko sodišče prve stopnje in disciplinsko sodišče druge stopnje. Disciplinsko sodišče prve stopnje sestavlja osem sodnikov, in sicer dva vrhovna, dva višja, dva okrožna in dva okrajna sodnika. Eden od vrhovnih sodnikov je predsednik disciplinskega sodišča prve stopnje, drugi pa njegov namestnik, ki nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.

Disciplinsko sodišče prve stopnje odloča v posamezni zadevi v senatu treh sodnikov, v katerem mora biti najmanj en član z enakim položajem sodnika, kot ga ima sodnik, zoper katerega teče disciplinski postopek. Sestavo senata določa predsednik disciplinskega sodišča.

87. člen

Disciplinsko sodišče druge stopnje sestavlja pet vrhovnih sodnikov.

Disciplinsko sodišče druge stopnje ima predsednika in namestnika predsednika, ki nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.

O pritožbah zoper sklepe disciplinskega sodišča prve stopnje odloča senat, ki ga sestavljajo predsednik in dva sodnika. Sestavo senata določa predsednik disciplinskega sodišča druge stopnje.

88. člen

Predlog za disciplinsko kaznovanje vlaga in zastopa disciplinski tožilec, ki ga v njegovi odsotnosti nadomešča njegov namestnik; oba sta vrhovna sodnika.

89. člen

Disciplinske organe imenuje in razrešuje občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na predlog sodnega sveta za dobo dveh let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Sodniku disciplinskega sodišča in disciplinskemu tožilcu oziroma njegovemu namestniku preneha funkcija pred potekom mandata:

1. s prenehanjem sodniške funkcije ali z razrešitvijo sodnika;
2. če mu je izrečena disciplinska sankcija;
3. z imenovanjem na sodniško mesto drugega položaja.

Novo imenovanemu sodniku disciplinskega sodišča, disciplinskemu tožilcu ali njegovemu namestniku poteče mandat z iztekom mandata sodnika, disciplinskega tožilca ali namestnika, katerega je nadomestil.

Če disciplinsko sodišče ali disciplinski tožilec iz pravnih ali stvarnih razlogov ne more postopati, občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na predlog sodnega sveta imenuje nadomestnega sodnika disciplinskega sodišča ali tožilca za odločanje v posamezni zadevi.

89.a člen

Disciplinski organi imajo sedež pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, ki tudi zagotavlja finančna sredstva in ostale pogoje za njihovo delo.

3. oddelek

Disciplinski postopek

90. člen

Če ta zakon nima posebnih določb, se v disciplinskem postopku smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, ki veljajo za skrajšani postopek pred okrajnim sodiščem, razen določb, ki se nanašajo na oškodovanca, na napoved pritožbe, na zahtevo za varstvo zakonitosti in na izredno omilitev kazni.

V disciplinskem postopku je javnost izključena, razen če sodnik v postopku izrecno nasprotuje izključitvi javnosti.

91. člen

Disciplinski postopek se uvede z vložitvijo predloga za opravo preiskovalnih dejanj ali z neposredno vložitvijo obrazloženega predloga za izrek disciplinske sankcije.

Pobudo za uvedbo disciplinskega postopka lahko poda jo predsednik sodišča, pri katerem sodnik opravlja sodniško službo, predsednik neposredno višjega sodišča, sodni svet in minister, pristojen za pravosodje.

Če disciplinski tožilec ne uvede postopka, je o razlogih dolžan obvestiti pobudnika. Če pobudnik vztraja pri pobudi, dokončno odloči o uvedbi postopka disciplinsko sodišče prve stopnje.

Ob vložitvi predloga za izrek disciplinske sankcije lahko predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede na značaj in težo očitane disciplinske kršitve izreče sodniku začasno odstranitev iz sodniške službe v skladu z določbami 95. do 100. člena tega zakona.

92. člen

Če je podan predlog za opravo posameznih preiskovalnih dejanj, jih opravi sodnik disciplinskega sodišča, ki ga določi predsednik disciplinskega sodišča.

93. člen

V disciplinskem postopku je lahko zagovornik tudi sodnik, ki ima pravico do povrnitve potrebnih izdatkov.

94. člen

V zapisnik o disciplinski obravnavi se vpišejo imena vseh prisotnih in bistvena vsebina poteka obravnave.

Predsednik senata lahko na predlog stranke ali po uradni dolžnosti odredi, naj se v zapisnik dobesedno vpišejo izjave, za katere misli, da so pomembne.

Na zahtevo stranke se v zapisnik vpiše tudi vprašanje, na katerega senat ni dovolil odgovora.

V zapisnik o disciplinski obravnavi se vnese celoten izrek disciplinskega sklepa.

Zapisnik o disciplinski obravnavi podpišejo predsednik senata, člani senata in zapisnikar.

4. oddelek

Začasna odstranitev iz sodniške službe

95. člen

Če je zoper sodnika uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja z zlorabo sodniške funkcije, mora predsednik vrhovnega sodišča sodniku izreči začasno odstranitev iz sodniške službe (v nadaljnjem besedilu: suspenz).

Če je zoper sodnika uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, zaradi katere je sodnik lahko razrešen, predsednik vrhovnega sodišča lahko izreče suspenz.

O suspenzu predsednika vrhovnega sodišča iz sodniške službe v primerih iz prejšnjih odstavkov odloči sodni svet.

96. člen

Zoper odločitev o suspenzu, ki mora biti obrazložena, se sodnik lahko pritoži v petnajstih dneh od prejema odločbe na sodni svet, predsednik vrhovnega sodišča pa na državni zbor.

Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

97. člen

Suspenz traja do dokončne odločitve pristojnega organa o razrešitvi sodnika.

Če se postopek pred kazenskim sodiščem konča tako, da ni podlage za razrešitev sodnika po tem zakonu, suspenz preneha z dnem izdaje odločbe, s katero se konča postopek na prvi stopnji, z dnem pravnomočnosti take odločbe pa se odpravi skupaj z vsemi njegovimi posledicami.

V primeru iz četrtega odstavka 91. člena tega zakona traja suspenz najdalj do dokončne odločitve pristojnega organa v disciplinskem postopku.

98. člen

V času suspenza prejema sodnik nadomestilo plače, ki je enako polovici plače, ki bi jo prejemal sodnik, če bi delal.

99. člen

Kadar je za odreditev pripora oziroma za začetek kazenskega postopka zoper sodnika potrebno dovoljenje državnega zbora, pristojno sodišče o tem, da je vložilo zahtevo za dovoljenje, obvesti sodni svet in ministristvo, pristojno za pravosodje.

Državni zbor odloči o dovoljenju po pridobitvi mnenja sodnega sveta.

100. člen

Sodišče, ki odredi pripor zoper sodnika, mora o tem nemudoma obvestiti predsednika sodišča, v katerem opravlja sodnik sodniško službo, sodni svet ter ministristvo, pristojno za pravosodje.

Sodnik, ki je v priporu, ima pravico do nadomestila plače v enaki višini kot sodnik, ki je v suspenzu, če preživlja družino, sicer pa le v višini ene tretjine plače.

Zakon o sodniški službi – ZSS (Uradni list RS, št. 19/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VIII. poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

101. člen

Sodniki, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo sodniško funkcijo na rednih sodiščih in sodiščih združenega dela, imajo pravico pred iztekom svojega mandata prijaviti kandidaturu za sodniško mesto, ki ga zasedajo, za izvolitev v sodniško funkcijo po določbah tega zakona. Kandidaturu prijavijo ministristvu, pristojnemu za pravosodje.

V primeru iz prejšnjega odstavka se šteje, da se sodnik odpove svojemu mandatu, zaradi česar se njegovo sodniško mesto šteje za prosto in ga mora ministristvo, pristojno za pravosodje, razpisati v petnajstih dneh po prejemu kandidature sodnika, ki mora vsebovati vse sestavine, ki se po določbah tega zakona zahtevajo za prijavo na prosto sodniško mesto.

Sodniku iz prvega odstavka tega člena preneha sedanji mandat z dnem, ko državni zbor izvoli sodnika na podlagi razpisnega postopka iz prejšnjega odstavka. Sodnik iz prvega odstavka tega člena, ki ni bil izvoljen v trajno sodniško funkcijo, ima pravice, ki so jih dosedanji predpisi določali za sodnike, ki niso bili ponovno izvoljeni.

Pravica iz prvega in tretjega odstavka tega člena gre tudi sodnikom, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo funkcijo predsednika sodišča, s tem da prijavijo kandidaturu za izvolitev v sodniško funkcijo po določbah tega zakona.

102. člen

Sodniki iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki ne kandidirajo za izvolitev v trajno sodniško funkcijo in do 1. januarja 1995 dopolnijo petintrideset let (moški) oziroma trideset let (ženske) pokojninske dobe, lahko uveljavljajo pravico do pokojnine s polno pokojninsko dobo, ne glede na pogoje, ki so določeni za pridobitev pokojnine po splošnih predpisih.

Sredstva za razliko med pokojnino po splošnih predpisih in po tem zakonu se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije.

103. člen

Prosta sodniška mesta sodnikov iz tretjega odstavka 8. člena Ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91) in sodnikov, ki po določbi prvega in drugega odstavka 8. člena tega ustavnega zakona nadaljujejo mandat, se razpišejo pet mesecev pred iztekom mandata sodnikov.

104. člen

Za sodnike iz prvega odstavka 101. člena tega zakona in prejšnjega člena, ki prijavijo kandidaturu na razpisano prosto sodniško mesto, zahteva sodni svet izdelavo ocene sodniškega dela. Ocena sodniškega dela je sestavni del prijave sodnika.

Ocena po prejšnjem odstavku je strokovna ocena sodniškega dela, ki jo za sodnike sodišč prve stopnje izdelajo pristojna višja sodišča, za sodnike višjih sodišč vrhovno sodišče, za sodnike vrhovnega sodišča pa to sodišče na občni seji. Strokovni oceni, ki se izdelata po kriterijih iz 29. člena tega zakona, je treba priložiti poročila o opravljenih inštruktažnih pregledih, ki so jih opravila pristojna sodišča in se nanašajo na delo sodnika.

Sodišča iz prejšnjega odstavka morajo predložiti sodnemu svetu oceno sodniškega dela v petnajstih dneh od zahteve.

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal pristojnost in organizacijo delovnih in socialnih sodišč, izdelata oceno sodniškega dela za sodnike Sodišča združenega dela Republike Slovenije to sodišče na občni seji.

Če se na sodniško mesto, ki je razpisano po drugem odstavku 101. člena ali 103. členu tega zakona, prijavi kot edini kandidat sodnik iz prvega odstavka tega člena in je ocena sodniškega dela iz drugega odstavka tega člena pozitivna, ga je sodni svet dolžan izbrati.

105. člen – upoštevana ZSS-A in ZSS-B

Z opravljanjem sodniške službe po določbah tega zakona je izenačeno opravljanje sodniške funkcije po dosedanjih predpisih, opravljanje funkcije državnega tožilca, sodnika za prekrške in javnega pravobranilca, poklic odvetnika, delo pravnega strokovnjaka v državnem organu, pri pravni ali fizični osebi ter delo višjih strokovnih sodelavcev.

Pogoj iz 3. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona izpolnjuje tudi, kdor bo 30 let starosti dopolnil do 31. decembra 1997.

Če se na razpis prostega sodniškega mesta na okrajnem sodišču ne prijavi kandidat, ki izpolnjuje pogoje iz 8. in 9. člena zakona, je do 31. 12. 1999 ne glede na pogoje iz 3. točke prvega odstavka 8. člena in 9. člena tega zakona, lahko za sodnika okrajnega sodišča izvoljena oseba, ki je dopolnila 27 let starosti in ima po opravljenem pravniškem državnem izpitu najmanj eno leto delovnih izkušenj na sodišču, ali najmanj tri leta delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Za sodnika, izvoljenega pod pogoji iz prejšnjega odstavka tega člena se v prvih treh letih izdelava ocena sodniške službe za vsako leto.

Pogoj iz 4. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona izpolnjuje tudi, kdor je pred 25. junijem 1991 pridobil strokovni naslov diplomirani pravnik v kateri od republik bivše SFRJ.

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal pravniški državni izpit, se šteje, da izpolnjuje pogoj iz 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, kdor ima opravljen pravosodni izpit ali drug izpit, ki je po zakonu izenačen s pravosodnim izpitom.

106. člen

Pravice po tem zakonu se zagotavljajo sodnikom, ki so sodniško funkcijo opravljali ob uveljavitvi tega zakona, in ki so izvoljeni za sodnike po določbah tega zakona, z dnem nastopa sodniške službe, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Okrajni sodniki, ki so pred izvolitvijo za sodnika po določbah tega zakona najmanj petnajst let opravljali sodniško funkcijo, pridobijo hkrati z izvolitvijo pravico do naziva svetnika okrajnega sodišča in uvrstitve v ustrezni plačilni razred.

107. člen

Za sodnike, ki nadaljujejo funkcijo v smislu 8. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije, veljajo glede dolžnosti in pravic določbe tega zakona, razen določb petega oddelka IV. poglavja tega zakona ter določb prvega do tretjega oddelka VII. poglavja tega zakona. Po izteku mandata imajo, če niso izvoljeni v sodniško funkcijo po določbah tega zakona, pravice, ki so jih dosedanja predpisi določali za sodnike, ki niso bili ponovno izvoljeni.

Sodnika iz prejšnjega odstavka uvrsti sodni svet v plačilni razred, ki ustreza dosednji dolžini opravljanja sodniške funkcije na sodišču, na katerem nadaljuje delo, ob smiselni uporabi določb tega zakona o napredovanju sodnika in ob upoštevanju razvrstitve po določbi 124. člena zakona o sodiščih.

Pri sodnikih temeljnih sodišč iz prvega odstavka tega člena, ki se razporedijo na okrajna in okrožna sodišča, se praviloma šteje za uvrstitve v plačilni razred po določbi prejšnjega odstavka čas prvih štirih let opravljanja sodniške funkcije sodnika temeljnega sodišča za čas opravljanja službe okrajnega sodnika, čas, ki presega štiri leta, pa za čas opravljanja sodniške službe okrožnega sodnika.

Za sodnike iz prvega odstavka tega člena se, razen v primeru iz prvega odstavka 101. člena tega zakona, uporabljajo določbe dosedanjih predpisov, ki se nanašajo na razrešitev sodnika.

108. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se za sodnike preneha uporabljati določba 36. člena zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92).

109. člen

Določbe tega zakona o plačah sodnikov se pričnejo uporabljati s 1. julijem 1994, za sodnike, ki pred tem dnem nastopijo sodniško službo po določbah tega zakona, pa z dnem, določenim v prvem odstavku 106. člena tega zakona.

Z datumom iz prejšnjega odstavka se za sodnike preneha uporabljati zakon o sodniških plačah in drugih prejemkih (Uradni list RS, št. 10/93).

110. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-A (Uradni list RS, št. 8/96) vsebuje naslednjo končno določbo:

13. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-B (Uradni list RS, št. 24/98) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o sodniški službi – ZSS-C (Uradni list RS, št. 48/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-D (Uradni list RS, št. 67/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

71. člen

Vsi postopki za izvolitev in imenovanje sodnikov, za sodniško napredovanje in ocenjevanje sodniškega dela, za premestitev in dodelitev sodnika, za prenehanje in razrešitev sodnika ter disciplinski postopki, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

72. člen

Sodniki so dolžni sodnemu svetu predložiti podatke iz drugega odstavka 39. člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Rok za izdelavo ocene sodniške službe sodnikov svetnikov (prvi odstavek 31. člena zakona), začne teči z dnem uveljavitve tega zakona.

73. člen

Sodniki, ki so bili dodeljeni do uveljavitve tega zakona, nadaljujejo delo kot dodeljeni sodniki po določbah tega zakona.

Za sodnike, ki so bili do uveljavitve tega zakona dodeljeni brez določenega roka dodelitve, začne teči rok iz četrtega odstavka 71. člena zakona z dnem uveljavitve tega zakona.

Sodnik, ki je bil do uveljavitve tega zakona postavljen na mesto sekretarja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na podlagi prvega odstavka 40. člena zakona o sodiščih, nadaljuje delo kot imenovani sekretar Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

74. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati določba tretjega odstavka 30. člena zakona o sodiščih, kolikor se nanaša na reševanje ugovorov zoper ocene sodniške službe.

75. člen

Podzakonski predpis iz petega odstavka 58. člena zakona izda minister, pristojen za pravosodje, v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

76. člen

Občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije izvoli disciplinske organe po 89. členu zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

77. člen

Sodni svet uskladi sistemizacijo sodniških mest na posameznih sodiščih (38. člen zakona o sodiščih) z upoštevanjem sodniških mest, zasedenih ali predvidenih za sodnike, dodeljene po 71. členu zakona, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

78. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o sodniški službi – ZSS-E (Uradni list RS, št. 71/04) vsebuje naslednje končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-F (Uradni list RS, št. 17/06) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

36. člen

Sodnik, ki je uvrščen v plačilni razred na podlagi določb Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo), se uvrsti v plačni razred v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju tako, da vrednost plačnega razreda, v katerega je uvrščen, ustreza njegovi osnovni plači, ki zajema doseženi koeficient plačilnega razreda in sodniški dodatek zaradi nezdržljivosti sodniške funkcije, pri predsednikih in podpredsednikih sodišč pa zajema še dodatek za vodstveno funkcijo.

Odločbe o uvrstitvi sodnikov v nove plačne razrede, ki jih izda Sodni svet, začnejo veljati z začetkom uporabe tega zakona.

Izdaja odločbe o uvrstitvi sodnika v plačni razred ne sme poslabšati položaja sodnika v zvezi z njegovim napredovanjem.

37. člen

Če sodnik lahko napreduje v plačnih razredih, se ocena sodniške službe izdela ob prvem možnem napredovanju v plačnih razredih po uveljavitvi tega zakona. Če sodnik ne more napredovati v plačnih razredih, pa je od zadnje ocene preteklo več kot tri leta, se ocena sodniške službe izdela najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za sodnika v prvih treh letih opravljanja sodniške službe izdela ocena sodniške službe najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona, če je od zadnje ocene sodniške službe preteklo več kot eno leto.

38. člen

Do uveljavitve kolektivne pogodbe za javni sektor se začasno uporablja višina dodatkov, do katerih so upravičeni sodniki, in sicer:

– dodatek za delovno dobo v višini 0,3% od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe;

– dodatek za mentorstvo za največ 20 ur mesečno, pri čemer je dodatek za mentorstvo določen v višini 15% urne postavke osnovne plače mentorja in se obračunava le za čas, ko sodnik dela v pogojih, zaradi katerih mu dodatek pripada;

– dodatek za specializacijo, magisterij in doktorat, pri čemer je dodatek določen v nominalnem znesku, in sicer dodatek za specializacijo znaša 10.000 tolarjev bruto, za magisterij 15.000 tolarjev bruto in za doktorat 25.000 tolarjev bruto;

– dodatek za manj ugodne delovne pogoje v višini 5% urne postavke osnovne plače;

– dodatek za izmensko delo v popoldanski in nočni izmeni v višini 5% urne postavke osnovne plače, ki se obračunava le za čas, ko sodnik dela v pogojih, zaradi katerih mu dodatek pripada;

– dodatek za delo v deljenem delovnem času v višini 3% urne postavke osnovne plače, če prekinitve delovnega časa traja več kot 3 ure, ki se obračuna le za čas, ko sodnik dela v deljenem delovnem času;

– dodatek za delo ponoči v višini 10% urne postavke osnovne plače, za delo v nedeljo ali delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik, pa v višini 20% urne postavke osnovne plače, ki se obračuna le za čas, ko sodnik dela ponoči, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik;

– dodatek za delo preko polnega delovnega časa v višini 10% urne postavke osnovne plače, ki se obračuna le za čas, ko sodnik dela preko polnega delovnega časa;

– za ure pripravljenosti, v primeru opravljanja stalne pripravljenosti zaradi zagotavljanja možnosti prihoda na delovno mesto v višini 10% urne postavke osnovne plače, pri čemer se čas stalne pripravljenosti ne šteje v delovni čas; za ure dejanskega opravljanja dela v tem času sodniku pripada 100% urna postavka osnovne plače;

– za ure dežurstva, ki niso bile razporejene v polni delovni čas, sodniku pripada 100% urna postavka osnovne plače.

39. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne z dnem začetka uporabe Odloka o plačah funkcionarjev.

1796. Zakon o državnem pravobranilstvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZDPra-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 4. aprila 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o državnem pravobranilstvu, ki obsega:

- Zakon o državnem pravobranilstvu – ZDPra (Uradni list RS, št. 20/97 z dne 10. 4. 1997),
- Zakon o javnih uslužbencih – ZJU (Uradni list RS, št. 56/02 z dne 28. 6. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem pravobranilstvu – ZDPra-A (Uradni list RS, št. 17/06 z dne 17. 2. 2006).

Št. 700-07/90-5/12
Ljubljana, dne 4. aprila 2006
EPA 712-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., i.r.

ZAKON
O DRŽAVNEM PRAVOBRANILSTVU
uradno prečiščeno besedilo
(ZDPra-UPB1)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Državno pravobranilstvo je zastopnik Republike Slovenije in drugih subjektov, določenih s tem zakonom, pred sodišči in upravnimi organi.

Državno pravobranilstvo opravlja tudi druge naloge, določene z zakonom.

2. člen

Državno pravobranilstvo je samostojen državni organ. Sredstva za delo državnega pravobranilstva se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

3. člen

Naloge državnega pravobranilstva opravljajo generalna državna pravobranilka oziroma generalni državni pravobranilec in državne pravobranilke oziroma državni pravobranilci (v nadaljnjem besedilu: državni pravobranilec) ter pomočnice oziroma pomočniki državnega pravobranilca (v nadaljnjem besedilu: pomočnik državnega pravobranilca).

Za državne pravobranilce se glede posameznih pravic in dolžnosti smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravice in dolžnosti sodnikov, če ta zakon ne določa drugače.

Če s tem zakonom ni drugače določeno, veljajo za pomočnike državnega pravobranilca določbe tega zakona, ki veljajo za državne pravobranilce.

4. člen

Organizacijo državnega pravobranilstva ureja ta zakon.

Predpise za notranjo organizacijo in poslovanje državnega pravobranilstva izda generalni državni pravobranilec v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

5. člen

Zadeve pravobranilske uprave so v pristojnosti generalnega državnega pravobranilca.

Opravljanje zadev pravobranilske uprave nadzoruje ministrstvo, pristojno za pravosodje.

V zadeve pravobranilske uprave sodijo odločanje in druga opravila, s katerimi se zagotavljajo pogoji za redno opravljanje nalog državnega pravobranilstva.

Kadar je treba v zadevi pravobranilske uprave odločati o pravici, obveznosti ali pravni koristi osebe, se v postopku odločanja smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

Ministrstvo za pravosodje zagotavlja in izplačuje sredstva najemnin za najete prostore državnega pravobranilstva.

Zadeve pravobranilske uprave in način njihovega izvajanja se določijo s predpisom iz drugega odstavka 4. člena tega zakona.

6. člen

Državno pravobranilstvo posluje v slovenskem jeziku.

Na območju, kjer živita avtohtoni italijanska in madžarska narodna skupnost, državno pravobranilstvo posluje tudi v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, če stranka, ki živi na tem območju, pri občevarju z državnim pravobranilstvom uporablja ta jezik.

II. PRISTOJNOSTI DRŽAVNEGA PRAVOBRANILSTVA

7. člen

Državno pravobranilstvo na podlagi usmeritvenih navodil zastopane pred sodišči zastopa državo, njene organe in upravne organizacije v sestavi, ki so pravne osebe.

Pred upravnimi organi zastopa državno pravobranilstvo subjekte iz prejšnjega odstavka na podlagi pooblastila.

Državno pravobranilstvo mora prevzeti zastopanje iz prejšnjega odstavka.

8. člen

Subjektom iz prvega odstavka prejšnjega člena državno pravobranilstvo na njihovo zahtevo poroča v zadevah njihovega zastopanja ter pravno svetuje pri sklepanju pogodb, s katerimi za te subjekte nastajajo premoženjske pravice in obveznosti, pri sklepanju pogodb, s katerimi se ustanavljajo, spreminjajo ali ukinjajo stvarne pravice na nepremičninah ter pri reševanju drugih premoženjskih vprašanj.

9. člen

Pri zastopanju subjektov iz 7. člena tega zakona državni pravobranilec opravlja vsa procesna dejanja, kot jih je v postopku upravičena opravljati stranka ali udeleženec.

10. člen

Državni pravobranilec sme izjemoma iz upravičenih razlogov v posameznih zadevah pooblastiti posameznika z opravljenim pravniškim državnim izpitom, zaposlenega v državnem organu ali drugem subjektu, da ga nadomešča pri zastopanju za posamezna pravna dejanja.

Za druga strokovna dejanja in vprašanja v postopku sme državni pravobranilec pritegniti k sodelovanju tudi druge strokovnjake, če to prispeva k hitrejši razjasnitvi zadeve.

11. člen

Državno pravobranilstvo zastopa Republiko Slovenijo pred tujimi in mednarodnimi sodišči.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko Vlada Republike Slovenije na predlog generalnega državnega pravobranilca za zastopanje iz prejšnjega odstavka pooblasti drugo strokovno usposobljeno domačo ali tujo osebo.

12. člen

Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo dajati državnemu pravobranilstvu na

njegovo zahtevo uradne podatke in obvestila, potrebna za zastopanje v posamezni zadevi. V ta namen lahko državno pravobranilstvo zahteva od pristojnega organa na vpogled spis o posamezni zadevi.

13. člen

Če bi moralo v določeni zadevi državno pravobranilstvo po določbah tega zakona zastopati subjekte, katerih koristi in interesi si nasprotujejo, zastopa Republiko Slovenijo.

14. člen

Kdor namerava začeti pravdni ali drug postopek proti subjektu, ki ga zastopa državno pravobranilstvo, mora predhodno predlagati državnemu pravobranilstvu, da se sporno razmerje reši pred uvedbo pravnega ali drugega postopka.

Državno pravobranilstvo mora čim prej, najkasneje pa v 30 dneh, ustrezno ukrepati in predlagatelja obvestiti o stališču do njegovega predloga. V primeru doseženega sporazuma državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca sklene izvensodno poravnavo. Tako sklenjena izvensodna poravnava je izvršilni naslov, če je terjatev iz poravnave zapadla.

15. člen

Sodišča in upravni organi morajo v zadevah, v katerih državno pravobranilstvo zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona, vročati vsa pisanja državnemu pravobranilstvu, ki je po 19. členu tega zakona pristojno za zastopanje.

Vročitev, ki ni opravljena po prejšnjem odstavku, nima pravnega učinka.

16. člen

Stroški zastopanja državnega pravobranilstva se v postopkih pred sodišči in upravnimi organi obračunavajo po tarifi o odvetniških storitvah.

Sredstva iz prejšnjega odstavka so prihodek proračuna Republike Slovenije.

III. ORGANIZACIJA DRŽAVNEGA PRAVOBRANILSTVA

17. člen

Državno pravobranilstvo opravlja naloge iz svoje pristojnosti na sedežu in na zunanjih oddelkih.

Sedež državnega pravobranilstva je v Ljubljani.

Zunanji oddelki so organizacijske enote državnega pravobranilstva, ki opravljajo naloge iz pristojnosti državnega pravobranilstva, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Zunanji oddelki državnega pravobranilstva so v Mariboru, Celju, Kopru, Kranju, Murski Soboti, Novi Gorici, Novem mestu in na Ptuj.

18. člen

Državno pravobranilstvo na sedežu je izključno pristojno za:

- opravljanje svetovalne funkcije, opredeljene v 8. členu tega zakona, za vse subjekte iz 7. člena tega zakona;
- zastopanje subjektov iz 7. člena tega zakona pred tujimi in mednarodnimi sodišči;
- zastopanje javnega interesa v upravnih sporih;
- izvajanje postopkov po 32. poglavju Zakona o kazenskem postopku;
- izvajanje postopkov po 14. poglavju Zakona o prekrških;
- vlaganje zahtevkov v postopkih za revizijo postopkov javnega naročanja.

19. člen

Državno pravobranilstvo na sedežu zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani,

Okrajnim sodiščem v Cerknici, Okrajnim sodiščem v Domžalah, Okrajnim sodiščem v Grosuplju, Okrajnim sodiščem v Kamniku, Okrajnim sodiščem v Kočevju, Okrajnim sodiščem v Litiji, Okrajnim sodiščem v Trbovljah in Okrajnim sodiščem na Vrhniki, Okrožnim sodiščem v Ljubljani, Delovnim in socialnim sodiščem v Ljubljani, Upravnim sodiščem Republike Slovenije; pred Višjim sodiščem v Ljubljani, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Ljubljana.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva v Mariboru zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem v Mariboru, Okrajnim sodiščem v Lenartu, Okrajnim sodiščem v Slovenj Gradcu, Delovnim sodiščem v Mariboru, Delovnim sodiščem v Mariboru – zunanjim oddelkom v Slovenj Gradcu, Upravnim sodiščem Republike Slovenije – zunanjim oddelkom v Mariboru, Okrajnim sodiščem v Slovenski Bistrici, Okrožnim sodiščem v Mariboru, Okrožnim sodiščem v Slovenj Gradcu; pred Višjim sodiščem v Mariboru, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Maribor ali sodnega okrožja Slovenj Gradec.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva v Celju zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem v Celju, Okrajnim sodiščem v Slovenskih Konjicah, Okrajnim sodiščem v Šentjurju pri Celju, Okrajnim sodiščem v Šmarju pri Jelšah, Okrajnim sodiščem v Velenju, Okrajnim sodiščem v Žalcu, Okrožnim sodiščem v Celju, Delovnim sodiščem v Celju, Upravnim sodiščem Republike Slovenije – zunanjim oddelkom v Celju; pred Višjim sodiščem v Celju, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Celje.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva v Kopru zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem v Kopru, Okrajnim sodiščem v Ilirski Bistrici, Okrajnim sodiščem v Piranu, Okrajnim sodiščem v Postojni, Okrajnim sodiščem v Sežani, Okrožnim sodiščem v Kopru, Delovnim sodiščem v Kopru, Upravnim sodiščem Republike Slovenije – zunanjim oddelkom v Novi Gorici; pred Višjim sodiščem v Kopru, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Koper.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva v Kranju zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem v Kranju, Okrajnim sodiščem na Jesenicah, Okrajnim sodiščem v Radovljici, Okrajnim sodiščem v Škofji Loki, Okrožnim sodiščem v Kranju, Delovnim in socialnim sodiščem v Ljubljani – zunanjim oddelkom v Kranju, Upravnim sodiščem Republike Slovenije; pred Višjim sodiščem v Ljubljani, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Kranj.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva v Murski Soboti zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem v Murski Soboti, Okrajnim sodiščem v Gornji Radgoni, Okrajnim sodiščem v Lendavi, Okrajnim sodiščem v Ljutomeru, Okrožnim sodiščem v Murski Soboti, Delovnim sodiščem v Mariboru – zunanjim oddelkom v Murski Soboti, Upravnim sodiščem Republike Slovenije – zunanjim oddelkom v Mariboru; pred Višjim sodiščem v Mariboru, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Murska Sobota.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva v Novi Gorici zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim

sodiščem v Novi Gorici, Okrajnim sodiščem v Ajdovščini, Okrajnim sodiščem v Idriji, Okrajnim sodiščem v Tolminu, Okrožnim sodiščem v Novi Gorici, Delovnim sodiščem v Kopru – zunanjim oddelkom v Novi Gorici, Upravnim sodiščem Republike Slovenije – zunanjim oddelkom v Novi Gorici; pred Višjim sodiščem v Kopru, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Nova Gorica.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva v Novem mestu zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem v Novem mestu, Okrajnim sodiščem v Brežicah, Okrajnim sodiščem v Črnomlju, Okrajnim sodiščem v Krškem, Okrajnim sodiščem v Sevnici, Okrajnim sodiščem v Trebnjem, Okrožnim sodiščem v Novem mestu, Okrožnim sodiščem v Krškem, Delovnim in socialnim sodiščem v Ljubljani – zunanjim oddelkom v Brežicah in zunanjim oddelkom v Novem mestu, Upravnim sodiščem Republike Slovenije; pred Višjim sodiščem v Ljubljani, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Novo mesto in Krško.

Zunanji oddelek državnega pravobranilstva na Ptujju zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona pred Okrajnim sodiščem na Ptujju, Okrajnim sodiščem v Ormožu, Okrožnim sodiščem na Ptujju, Delovnim sodiščem v Mariboru – zunanjim oddelkom na Ptujju, Upravnim sodiščem Republike Slovenije – zunanjim oddelkom v Mariboru; pred Višjim sodiščem v Mariboru, Višjim delovnim in socialnim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem Republike Slovenije, kadar je na prvi stopnji odločalo sodišče z območja sodnega okrožja Ptuj.

20. člen

V upravnih postopkih zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona državno pravobranilstvo, ki na območju, kjer odloča upravni organ, zastopa te subjekte pred sodišči.

V upravnem sporu zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona državni pravobranilec, ki zadevo obravnava po prejšnjem odstavku.

IV. PREVZEM IN PREDODELITEV POSAMEZNIH ZADEV

21. člen

Generalni državni pravobranilec sme prevzeti ali predodeliti vsako zadevo, ki se obravnava na sedežu ali zunanjem oddelku državnega pravobranilstva, na drug zunanji oddelek ali na sedež državnega pravobranilstva.

Generalni državni pravobranilec mora hkrati s prevzemom ali predodelitvijo iz prejšnjega odstavka o tem obvestiti sodišče ali upravni organ, pri katerem je zadeva v obravnavi.

V. POROČANJE, NAVODILA, OBVEŠČANJE

22. člen

Zunanji oddelki morajo v treh dneh po prejemu odločbe, proti kateri teče rok za vložitev izrednega pravnega sredstva ali upravnega spora, to odločbo poslati generalnemu državnemu pravobranilcu.

23. člen

Zaradi zagotavljanja usklajenega dela, enotne prakse pri delu in enotne uporabe predpisov lahko generalni državni pravobranilec po predhodnem sestanku z državnimi pravobranilci izdaja obvezna splošna pisna navodila za ravnanje državnih pravobranilcev ter sklicuje strokovna posvetovanja.

24. člen

Generalni državni pravobranilec na podlagi letnih poročil sedeža in zunanjih oddelkov državnega pravobranilstva pripravi skupno letno poročilo za preteklo leto do 31. maja tekočega leta in ga pošlje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje in Državnemu zboru Republike Slovenije.

VI. DRŽAVNI PRAVOBRANILCI IN POMOČNIKI DRŽAVNEGA PRAVOBRANILCA

25. člen

Za državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

1. da je državljan Republike Slovenije in aktivno obvlada slovenski jezik,
2. da je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
3. da ima v Republiki Sloveniji priznan strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik oziroma temu strokovnemu naslovu enakovreden, v tujini pridobljen strokovni naslov,
4. da je opravil pravniški državni izpit,
5. da je osebnostno primeren za opravljanje nalog državnega pravobranilca,
6. da izpolnjuje posebne pogoje, določene s tem zakonom.

Ni osebnostno primeren za opravljanje nalog državnega pravobranilca, kdor se je ali se obnaša tako, da je mogoče na podlagi njegovega ravnanja utemeljeno sklepati, da nalog ne bo opravljal vestno in pošteno.

Za opravljanje nalog državnega pravobranilstva v zadevah pred mednarodnimi sodišči mora oseba poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati tudi pogoj višje ravni znanja enega od tujih jezikov, v katerem se posluje pred mednarodnim sodiščem.

26. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena, je lahko imenovana na mesto državnega pravobranilca, če je uspešno opravljala sodniško funkcijo najmanj šest let ali je najmanj tri leta opravljala naloge pomočnika državnega pravobranilca ali ima najmanj devet let delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Za državnega pravobranilca je lahko imenovan tudi univerzitetni učitelj prava, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena, če je izvoljen najmanj v naziv docenta.

27. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, je lahko imenovana na mesto pomočnika državnega pravobranilca, če ima najmanj tri leta delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Pomočnik državnega pravobranilca zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona v zadevah, ki sodijo v pristojnost okrajnih sodišč, okrožnih sodišč, delovnih in socialnih sodišč ter upravnih organov in v okviru pooblastila generalnega državnega pravobranilca ali državnega pravobranilca zastopa subjekte iz 7. člena tega zakona v drugih zadevah ter opravlja druge naloge po tem zakonu.

28. člen

Za delovne izkušnje iz 26. in 27. člena tega zakona se štejejo delovne izkušnje, pridobljene pri opravljanju poklica odvetnika ali notarja ali pri opravljanju pravnih del v državnem organu, pri pravni ali fizični osebi.

29. člen

Generalnega državnega pravobranilca imenuje na predlog Vlade Republike Slovenije Državni zbor Republike Slo-

venije izmed državnih pravobranilcev za šest let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Državnega pravobranilca in pomočnika državnega pravobranilca imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, po predhodnem mnenju generalnega državnega pravobranilca za osem let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Akt o imenovanju iz prvega in drugega odstavka tega člena se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

30. člen

Prosto mesto državnega pravobranilca in pomočnika državnega pravobranilca razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, najkasneje v enem mesecu po prejemu obrazloženega predloga generalnega državnega pravobranilca.

Mesto generalnega državnega pravobranilca razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, po uradni dolžnosti najkasneje tri mesece pred iztekom mandata iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Razpis iz prvega in drugega odstavka tega člena se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Razpisni rok za prijavljanje ne sme biti krajši od 15 dni.

31. člen

Kandidati morajo prijavi priložiti življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti po pridobljeni diplomii, dokazila o izpolnjevanju splošnih pogojev ter dokazila o izpolnjevanju posebnih pogojev za imenovanje na mesto državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, pošlje kandidature vseh kandidatov, ki so se prijaviili v razpisnem roku in izpolnjujejo splošne in posebne pogoje (razpisno gradivo), v 15 dneh po prejemu popolnih vlog generalnemu državnemu pravobranilcu.

Kandidate, ki so bile vložene po izteku razpisnega roka, ter kandidate, ki glede pogojev iz prvega odstavka tega člena niso popolne, ministrstvo, pristojno za pravosodje, po izvedenem upravnem postopku zavrže v skladu z zakonom.

Zoper sklep ministrstva, pristojnega za pravosodje, iz prejšnjega odstavka, je dovoljeno sprožiti upravni spor v 15 dneh od dneva vročitve sklepa. Pristojno sodišče mora odločiti v upravnem sporu v dveh mesecih od vložitve tožbe.

Kadar je v primeru iz prejšnjega odstavka sprožen upravni spor, se nadaljnji postopek glede razpisanega prostega mesta do pravnomočne odločbe pristojnega sodišča prekine.

32. člen

Generalni državni pravobranilec po obravnavanju vseh kandidatur ter po opravljenem razgovoru s kandidati oblikuje mnenje o vseh prijavljenih kandidatih za mesta državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca, pri čemer po vrstnem redu navede kandidate, ki jih šteje za najustreznejše za zasedbo razpisanih mest in to obrazloži ter mnenje skupaj z razpisnim gradivom pošlje ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, v 30 dneh od dneva, ko prejme razpisno gradivo.

33. člen

Minister, pristojen za pravosodje, pri izbiri kandidata za razpisano mesto, ki ga bo predlagal za imenovanje na položaj državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca, ni vezan na mnenje generalnega državnega pravobranilca.

Minister, pristojen za pravosodje, predlaga Vladi Republike Slovenije v imenovanje enega kandidata za vsako razpisano mesto.

Če Vlada Republike Slovenije na razpisano mesto ne imenuje predlaganega kandidata iz prejšnjega odstavka, minister, pristojen za pravosodje, lahko po postopku, določe-

nem v tem zakonu, opravi ponovno izbiro med prijavljenimi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, ali pa odloči, da se ponovi razpis za razpisano mesto.

33.a člen

Minister, pristojen za pravosodje, vroči predlog za imenovanje iz 33. člena tega zakona oziroma akt o imenovanju iz 29. člena tega zakona vsem kandidatom, ki so se prijaviili na prosto mesto državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca, pa njihove prijave niso bile zavržene po tretjem odstavku 31. člena tega zakona.

34. člen

Šteje se, da je z dnem, ko Vlada Republike Slovenije sprejme sklep o imenovanju kandidata na razpisano mesto, državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca imenovan na razpisano mesto.

Ko Vlada Republike Slovenije sprejme sklep o imenovanju kandidata na razpisano mesto, generalni državni pravobranilec odloči o razvrstitvi imenovanega v plačni razred, ki ustreza razpisanemu mestu.

Državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca nastopi delo z dnem, ki je določen v sklepu Vlade Republike Slovenije.

35. člen

Če je razpis razpisanega mesta neuspešen, mora ministrstvo, pristojno za pravosodje, v enem mesecu ponoviti razpis.

36. člen

V postopku za izbiro kandidatov za mesto generalnega državnega pravobranilca oblikuje mnenje po 32. členu tega zakona minister, pristojen za pravosodje, in ga pošlje Vladi Republike Slovenije.

37. člen

Generalnega državnega pravobranilca v njegovi odsotnosti nadomešča namestnik.

Namestnika generalnega državnega pravobranilca imenuje generalni državni pravobranilec izmed državnih pravobranilcev.

Generalni državni pravobranilec z letnim razporedom imenuje namestnika generalnega državnega pravobranilca ter vodje notranjih in zunanjih oddelkov državnega pravobranilstva.

Če je vodja oddelka dalj časa odsoten oziroma zadržan, suspendiran ali iz drugih razlogov ne more opravljati svojih funkcij in nalog, generalni državni pravobranilec imenuje začasnega vodjo za šest mesecev. Začasno vodenje se lahko podaljša za največ šest mesecev, če je to potrebno zaradi učinkovitega delovanja oddelka.

Začasno vodenje ne vpliva na položaj, plačo in druge pravice, ki jih je imel državni pravobranilec, preden je bil imenovan za začasnega vodjo, pripada pa mu ustrezen položajni dodatek za obdobje začasnega vodenja.

Z letnim razporedom generalni državni pravobranilec razporeja državne pravobranilce, pomočnike državnega pravobranilca, višje strokovne sodelavce in strokovne sodelavce v posamezne notranje oddelke in določi notranje oddelke.

37.a člen

Zaradi zagotovitve nemotenega dela državnega pravobranilstva lahko generalni državni pravobranilec s pisno odredbo prerazporedi državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca, največ za čas do enega leta, na drug zunanji oddelek ali na sedež.

V času prerazporeditve državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca s sedeža na zunanji oddelek se državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca ne spremenita položaj in plača, državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravo-

branilca z zunanjega oddelka, ki je prerazporejen na državno pravobranilstvo na sedežu, pridobi za čas prerazporeditve pravico do plače in dodatkov, kot jih ima državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca na sedežu.

38. člen

Število mest državnih pravobranilcev in pomočnikov državnega pravobranilca določi minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju generalnega državnega pravobranilca.

VII. JAVNI USLUŽBENCI DRŽAVNEGA PRAVOBRANILSTVA

39. člen

Državno pravobranilstvo ima potrebno število uradniških in strokovno-tehničnih delovnih mest. Za izvrševanje zadev pravobranilske uprave ima državno pravobranilstvo generalnega sekretarja, ki je položajno uradniško delovno mesto.

Za opravljanje strokovnih nalog ima državno pravobranilstvo potrebno število strokovnih sodelavcev in višjih strokovnih sodelavcev.

Strokovni sodelavec je lahko, kdor izpolnjuje splošne pogoje za sklenitev pogodbe o zaposlitvi v državnem organu, je državljan Republike Slovenije, aktivno obvlada slovenski jezik, ima v Republiki Sloveniji priznan strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik oziroma temu strokovnemu naslovu enakovreden v tujini pridobljen strokovni naslov in ima opravljen pravniški državni izpit.

Višji strokovni sodelavec je lahko, kdor izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka in ima najmanj štiri leta delovnih izkušenj na pravnih delih.

39.a člen

Sistemizacijo uradniških in strokovno-tehničnih delovnih mest določi generalni državni pravobranilec.

Merila za določitev števila delovnih mest iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za pravosodje, glede na povprečno obremenitev in pričakovano storilnost za posamezno vrsto delovnih mest.

Državno pravobranilstvo ima potrebno število pripravniških mest za pripravnike, ki se v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit, usposablja za delo v državnem pravobranilstvu.

40. člen

(razveljavljen)

41. člen

Višji strokovni sodelavci in strokovni sodelavci v posameznih zadevah pripravljajo strokovne podlage za sprejetje odločitev, pripravljajo predloge vlog, po pooblastilu državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca nadomeščajo le-te pri zastopanju pred okrajnimi in okrožnimi sodišči, delovnimi in socialnimi sodišči ter upravnimi organi, spremljajo in proučujejo prakso tujih sodišč ter opravljajo druge strokovne naloge po odredbi državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca.

VIII. PRAVICE DRŽAVNIH PRAVOBRANILCEV IN POMOČNIKOV DRŽAVNIH PRAVOBRANILCEV

1. Plača

42. člen

Državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca ima pravico do osnovne plače, ki ustreza plačnemu razredu za funkcijo, na katero je imenovan.

Državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca ima pravico do dela plače za delovno uspešnost pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca ima pravico do dela plače za dodatno delovno uspešnost pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca ima pravico do dodatkov kot dela plače v višini in pod pogoji, ki jih določa ta zakon, zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju in kolektivna pogodba za javni sektor.

Državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca se osnovna plača med trajanjem funkcije ne sme znižati, razen v primerih, ki jih določa ta zakon in Odlok o plačah funkcionarjev.

43. člen

Plača državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca se določi tako, da se vrednost plačnega razreda, v katerega je državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca uvrščen, poveča za dodatek ali dodatke, do katerih je državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca upravičen po določbah tega zakona in za del plače za delovno uspešnost ter dodatno delovno uspešnost.

44. člen

Generalni državni pravobranilec in namestnik generalnega državnega pravobranilca sta ob imenovanju uvrščena v plačni razred, določen z Odlokom o plačah funkcionarjev.

Državni pravobranilec in pomočnik državnega pravobranilca sta ob prvem imenovanju uvrščena v izhodiščni plačni razred, določen z Odlokom o plačah funkcionarjev. V plačni razred ju uvrsti generalni državni pravobranilec.

Državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca lahko generalni državni pravobranilec ob prvem imenovanju iz posebej utemeljenih razlogov uvrsti v višji plačni razred in sicer za največ dva plačna razreda višji od plačnega razreda funkcije.

Posebej utemeljeni razlogi iz prejšnjega odstavka so podani, kadar je kandidat pred prvim imenovanjem dalj časa opravljal pravno delo in si je s svojim delom pridobil visok strokovni ugled.

Državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca je ob ponovnem imenovanju na to funkcijo uvrščen najmanj v plačni razred, ki ga je pridobil ob zadnjem napredovanju.

45. člen

Državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca, ki je pri opravljanju funkcije v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate, pripada del plače za delovno uspešnost.

O izplačilu dela plače za delovno uspešnost generalnega državnega pravobranilca, državnega pravobranilca in pomočnika državnega pravobranilca odloči personalna komisija (v nadaljnjem besedilu: komisija) na podlagi meril, ki jih ob smiselni uporabi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju in kolektivne pogodbe za javni sektor, določi komisija v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

Komisijo iz prejšnjega odstavka sestavlja pet članov, ki jih imenuje generalni državni pravobranilec za štiri leta. Tri člane komisije imenuje med državnimi pravobranilci s sedeža državnega pravobranilstva in dva člana med državnimi pravobranilci iz zunanjih oddelkov državnega pravobranilstva. Predsednika komisije izvolijo člani komisije med seboj. Komisija sprejme poslovnik o delu.

45.a člen

Državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca, zaposlenemu ali prerazporejenemu na državno pravobranilstvo na sedežu ali na zunanjem oddelku, ki je z uresničitvijo programa racionalizacije dosegel prihranke pri obsegu sredstev za plače, pripada del plače za dodatno delovno uspešnost.

O izplačilu dela plače za dodatno delovno uspešnost generalnega državnega pravobranilca, državnega pravobranilca in pomočnika državnega pravobranilca odloči komisija iz 45. člena tega zakona ob smiselni uporabi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju in podzakonskega akta, ki ga za javni sektor sprejme vlada.

45.b člen

Če je mogoče zagotoviti učinkovito izvajanje pristojnosti državnega pravobranilstva tako, da se poveča obseg dela oziroma določijo dodatne delovne obremenitve za posamezne državne pravobranilce oziroma pomočnike državnega pravobranilca v okviru polnega delovnega časa in dovoljenega obsega dela preko polnega delovnega časa, lahko generalni državni pravobranilec, na podlagi dogovora z državnim pravobranilcem oziroma pomočnikom državnega pravobranilca, sprejme pisno odločitev o povečanem obsegu dela oziroma nadpovprečni obremenitvi posameznega državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca in o plačilu za povečani obseg dela oziroma nadpovprečno obremenjenost.

Vlada Republike Slovenije z uredbo določi pogoje, merila in obseg plačila za povečan obseg dela oziroma dodatne delovne obremenitve za posamezne državne pravobranilce in pomočnike državnega pravobranilca.

45.c člen

Državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca, ki je z letnim razporedom razporejen na oddelek za evropske zadeve, pripada plačilo za posebne obremenitve v višini 8%.

46. člen

Državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca pripadajo, ob pogojih in v višini, ki jih urejajo ta zakon in zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, ter kolektivna pogodba za javni sektor, naslednji dodatki:

- položajni dodatek,
- dodatek za delovno dobo,
- dodatek za mentorstvo,
- dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat,
- dodatek za dvojezičnost,
- dodatek za posebne obremenitve,
- dodatek za delo v manj ugodnih delovnih pogojih,
- dodatek za delo v manj ugodnem delovnem času.

O dodatkih iz prejšnjega odstavka odloča za državne pravobranilce in pomočnike državnega pravobranilca generalni državni pravobranilec, o dodatkih za generalnega državnega pravobranilca pa komisija iz 45. člena tega zakona.

47. člen

Položajni dodatek pripada državnemu pravobranilcu, ki opravlja vodstveno funkcijo, v odstotku od njegove osnovne plače, in sicer:

- državnemu pravobranilcu, ki vodi zunanji oddelek, v višini 10%;
- državnemu pravobranilcu, ki vodi notranji oddelek, v višini 8%;
- državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca, ki vodi službo za informatiko, v višini 5%.

48. člen

Državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca pripadajo dodatki za delo v manj ugodnih delovnih pogojih in dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času.

Za manj ugodne delovne pogoje se šteje udeležba na obravnava na terenu, delo v prostorih brez dnevne svetlobe, delo v pogojih zdravju škodljivih vplivov in podobno.

Za delo v manj ugodnem delovnem času se šteje izmensko delo, delo v deljenem delovnem času, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik ter delo prek polnega delovnega časa.

Višina dodatkov iz tega člena se določi v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju in kot jo za javne uslužbence določa kolektivna pogodba za javni sektor.

Dodatki iz tega člena pripadajo le za čas dela v manj ugodnih delovnih pogojih oziroma za čas dela v manj ugodnem delovnem času.

49. člen

Plača državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca, določena po določbah tega zakona, se lahko zmanjša na podlagi pravnomočne sodbe, izdane v disciplinskem postopku, ali odločbe pristojnega organa za čas, ko je državni pravobranilec ali pomočnik državnega pravobranilca začasno odstavljen z dela ali je zoper njega odrejen pripor.

50. člen

Predpisi o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem in drugem socialnem zavarovanju, ki veljajo za osebe v delovnem razmerju, se uporabljajo tudi za državne pravobranilce in pomočnike državnega pravobranilca, če ni z zakonom drugače določeno.

Služba v državnem pravobranilstvu na mestu državnega pravobranilca in pomočnika državnega pravobranilca se šteje v delovno dobo.

2. Napredovanje

51. člen

Z nastopom funkcije pridobita državni pravobranilec in pomočnik državnega pravobranilca pravico do napredovanja.

Pogoji za napredovanje v višji plačni razred so strokovno znanje in uspešno opravljanje nalog.

Napredovanje zajema napredovanje v višje plačne razrede znotraj določene plačne lestvice za posamezno funkcijo. Izpolnjevanje pogojev za napredovanje se ugotovi z oceno dela državnega pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca (v nadaljnjem besedilu: ocena dela).

Državni pravobranilci lahko napredujejo za šest, pomočniki državnih pravobranilcev pa za devet plačnih razredov.

Merila za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za napredovanje so predvsem:

- kakovost opravljenega dela,
- nazivi, pridobljeni s podiplomskim študijem,
- specializacije,
- objavljane strokovnih člankov, razprav in knjig,
- delovne sposobnosti,
- ažurnost pri izpolnjevanju delovnih obveznosti,
- sposobnost komuniciranja z državnimi organi in s strankami.

Iz ocene dela mora biti razvidno izpolnjevanje meril iz prejšnjega odstavka.

51.a člen

Oceno dela izdelata generalni državni pravobranilec in z njo seznanjeni ocenjevalni državni pravobranilca oziroma pomočnika državnega pravobranilca.

Če iz ocene dela izhaja, da državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca ne izpolnjuje pogojev za napredovanje, ne more napredovati v skladu s prejšnjim členom.

Ocenjevani državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca, ki se z oceno dela ne strinja, se lahko v osmih dneh pritoži pri komisiji iz 45. člena tega zakona. Komisija lahko pritožbo zavrne ali pa oceno dela razveljavi in zahteva od generalnega državnega pravobranilca ponovno izdelavo ocene.

52. člen

Državni pravobranilec in pomočnik državnega pravobranilca lahko napredujeta v višji plačni razred vsaka tri leta.

Obdobje iz prejšnjega odstavka teče od imenovanja oziroma od zadnjega napredovanja.

Izjemoma lahko državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca, ki v krajšem času izkaže izpolnjevanje pogojev za napredovanje, napreduje prej kakor v treh letih, vendar ne prej kakor v dveh letih od imenovanja oziroma zadnjega napredovanja. Če iz ocene dela izhaja, da državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje, lahko napreduje v plačni razred, ki je po vrsti naslednji višji od plačnega razreda, v katerega bi napredoval po prvem odstavku tega člena.

53. člen

Na podlagi ocene o izpolnjevanju oziroma neizpolnjevanju pogojev za napredovanje generalni državni pravobranilec oziroma pomočnik državnega pravobranilca z odločbo ugotovi, da državni pravobranilec:

- ne izpolnjuje pogojev za napredovanje,
- izpolnjuje pogoje za napredovanje,
- izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ima državni pravobranilec pravico do pritožbe v osmih dneh na Vlado Republike Slovenije.

54. člen

O napredovanju državnega pravobranilca odloča generalni državni pravobranilec.

3. Druge pravice

55. člen

Glede pravice do nadomestila plače za čas rednega letnega, izrednega plačanega dopusta in za prvih 30 dni zadržanosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, pravice do drugih prejemkov in povračil, pravice do rednega letnega dopusta, izrednega plačanega in neplačanega dopusta, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki urejajo sodniško službo, razen če ta zakon določa drugače.

Pogoje in višino prejemkov iz prejšnjega odstavka določi generalni državni pravobranilec na predlog ministra, pristojnega za pravosodje.

Primere in razloge, v katerih in zaradi katerih se državnemu pravobranilcu odobri izredni plačani ali neplačani dopust, določi generalni državni pravobranilec.

O trajanju rednega dopusta in o odobritvi izrednega plačanega ali neplačanega dopusta državnemu pravobranilcu odloča generalni državni pravobranilec.

O udeležbi državnega pravobranilca v izobraževalnih oblikah, posvetovanjih in o drugih strokovnih srečanjih odloča generalni državni pravobranilec.

O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjih odstavkov odloča Vlada Republike Slovenije.

O trajanju rednega dopusta in o odobritvi izrednega plačanega oziroma neplačanega dopusta za generalnega državnega pravobranilca odloča minister, pristojen za pravosodje.

55.a člen

Za strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje državnih pravobranilcev oziroma pomočnikov državnega pravobranilca, javnih uslužbencev državnega pravobranilstva in pripravnikov za delo na državnem pravobranilstvu se smiselno uporabljajo določbe glede sodnikov, sodnega osebja in sodniških pripravnikov o izobraževanju iz zakona, ki ureja sodišča, zakona, ki ureja sodniško službo in zakona, ki ureja pravniški državni izpit.

4. Službeno oblačilo in izkaznica

56. člen

Državni pravobranilec in pomočnik državnega pravobranilca nastopata pred sodiščem v službenem oblačilu, katerega obliko in način nošenja predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Osebe iz prejšnjega odstavka in višji strokovni ter strokovni sodelavci izkazujejo svoj položaj, ko pred sodišči in drugimi organi nastopajo v imenu državnega pravobranilstva z izkaznico, ki jo predpiše minister, pristojen za pravosodje.

IX. DOLŽNOSTI DRŽAVNEGA PRAVOBRANILCA IN NEZDRUŽLJIVOST FUNKCIJE DRŽAVNEGA PRAVOBRANILCA

57. člen

Glede dolžnosti državnega pravobranilca ter nezdrujljivosti oziroma združljivosti funkcije državnega pravobranilca, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo, če ta zakon ne določa drugače.

O sprejemu dela, ki ga državni pravobranilec lahko opravlja poleg funkcije državnega pravobranilca, mora državni pravobranilec pisno obvestiti generalnega državnega pravobranilca.

Če generalni državni pravobranilec meni, da gre za dela, ki jih državni pravobranilec po določbah tega zakona ne sme opravljati, jih državnemu pravobranilcu prepove sprejeti.

X. KADROVSKA EVIDENCA

58. člen

Za kadrovske evidenco državnih pravobranilcev, pomočnikov državnih pravobranilcev in drugih zaposlenih v državnem pravobranilstvu se smiselno uporabljajo določbe zakonov, ki urejata sodišča oziroma sodniško službo, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Podatki iz evidences, za katere je po prejšnjem odstavku določeno, da se pošiljajo v zapečateni pisemski ovojnici z oznako »zaupno«, se pošljejo generalnemu državnemu pravobranilcu na njegovo zahtevo, s tem da mora podatke pregledati osebno, po končanem pregledu pa jih mora vrniti ministrstvu, pristojnemu za pravosodje.

Generalni državni pravobranilec lahko od ministrstva, pristojnega za pravosodje, zahteva vse podatke iz kadrovske evidences, ki se nanašajo na državne pravobranilce, pomočnike državnega pravobranilca in druge zaposlene v državnem pravobranilstvu.

XI. PRENEHANJE FUNKCIJE IN RAZREŠITEV

59. člen

Državnemu pravobranilcu funkcija preneha:

1. z upokojitvijo, vendar najkasneje, ko dopolni 70 let starosti;
2. če izgubi državljanstvo Republike Slovenije;

3. če izgubi poslovno sposobnost ali zdravstveno zmožnost za opravljanje službe;

4. če se odpove službi državnega pravobranilca;

5. če se ukine zunanji oddelek in državnemu pravobranilcu ni mogoče zagotoviti, da nadaljuje z delom na sedežu ali drugem zunanjem oddelku;

6. če državni pravobranilec sprejme funkcijo ali začne opravljati dejavnost ali sklene delovno razmerje ali kljub prepovedi opravlja dejavnost ali delo, ki ni združljivo s funkcijo državnega pravobranilca;

7. če po izteku mandatne dobe ni ponovno imenovan.

Šteje se, da je razlog iz 1. točke prejšnjega odstavka nastopil z iztekom leta, v katerem je državni pravobranilec dosegel starostno mejo za upokojitev, razlog iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka z dnem pravomočnosti odločbe pristojnega organa, razlog iz 5. točke prejšnjega odstavka z dnem prenehanja dela zunanjega oddelka, razlog iz 6. točke prejšnjega odstavka z dnem nastopa funkcije oziroma dela, ki ni združljivo s funkcijo državnega pravobranilca, razlog iz 7. točke prejšnjega odstavka pa z dnem, ko je bil sprejet sklep Vlade Republike Slovenije, da se državni pravobranilec ne imenuje ponovno na funkcijo državnega pravobranilca.

Funkcija generalnega državnega pravobranilca iz razloga po 4. točki prvega odstavka tega člena preneha 60. dan po prispetju odpovedi generalnega državnega pravobranilca v Državni zbor Republike Slovenije, funkcija državnega pravobranilca in pomočnika pa 60. dan po sprejetju odpovedi na Vlado Republike Slovenije.

O prenehanju funkcije iz prejšnjega odstavka izda pristojni organ ugotovitveno odločbo o prenehanju funkcije.

60. člen

S prenehanjem funkcije državnega pravobranilca po 3. in 5. točki prvega odstavka prejšnjega člena pridobi državni pravobranilec pravico do predčasne upokojitve, če izpolnjuje pogoje, ki jih za predčasno upokojitev določajo predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Državni pravobranilec, ki mu je prenehala funkcija iz razloga po 7. točki prvega odstavka prejšnjega člena in iz objektivnih razlogov ne more skleniti delovnega razmerja za delovno mesto, ki ustreza stopnji njegove izobrazbe za določeno vrsto poklica in izpolnjenim letom delovnih izkušenj, ima do nastopa drugega dela ali do izpolnitve pogojev za upokojitev, pravico do nadomestila plače v višini plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal funkcijo, vendar najdalj za tri mesece.

61. člen

Državni pravobranilec se razreši, če je obsojen za kaznivo dejanje, storjeno z zlorabo svoje funkcije ali za drugo kaznivo dejanje na zaporno kazen, daljšo od šestih mesecev, ali na krajšo zaporno ali neprostostno kazen, če gre za kaznivo dejanje, zaradi katerega je osebnostno neprimeren za opravljanje funkcije državnega pravobranilca.

Sodišče mora v primerih iz prejšnjega odstavka poslati pravomočno sodbo ministru, pristojnemu za pravosodje, in generalnemu državnemu pravobranilcu.

O razrešitvi državnega pravobranilca po tem členu odloča Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, o razrešitvi generalnega državnega pravobranilca pa Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije.

62. člen

Generalnemu državnemu pravobranilcu preneha ta funkcija:

1. če mu preneha ali je razrešen funkcije državnega pravobranilca;

2. če se odpove funkciji generalnega državnega pravobranilca;

3. če po poteku dobe iz 29. člena tega zakona ni ponovno imenovan;

4. če svoje funkcije ne opravlja po predpisih in pravočasno;

5. če s svojim ukrepanjem in ravnanjem izkaže, da ni sposoben ali primeren za opravljanje vodstvene funkcije.

Generalnemu državnemu pravobranilcu mora biti v postopku razrešitve iz razlogov po 4. in 5. točki prejšnjega odstavka dana možnost, da se pisno izjavi o vseh okoliščinah, ki zadevajo razrešitveni razlog.

O razrešitvi s funkcije generalnega državnega pravobranilca odloča Državni zbor Republike Slovenije.

Funkcija generalnega državnega pravobranilca iz razlogov po 2. točki prvega odstavka tega člena preneha 30. dan po sprejetju odpovedi v Državnem zboru Republike Slovenije.

Razrešitev s funkcije generalnega državnega pravobranilca ne vpliva na položaj, pravice in odgovornosti, ki jih ima razrešeni kot državni pravobranilec.

XII. DISCIPLINSKA ODGOVORNOST IN SUSPENZ

63. člen

Državni pravobranilec disciplinsko odgovarja, če je kršil dolžnost državnega pravobranilca ali ugled in dostojanstvo funkcije državnega pravobranilca.

Državnega pravobranilca ni mogoče klicati na disciplinsko odgovornost za mnenja, ki jih je dal pri delu v zadevi, ki jo je obravnaval.

Uvedbo disciplinskega postopka zoper državnega pravobranilca imata pravico zahtevati generalni državni pravobranilec in minister, pristojen za pravosodje.

Na podlagi pisno vložene zahteve iz prejšnjega odstavka mora disciplinski tožilec zahtevati uvedbo disciplinskega postopka.

Določbe tega zakona o disciplinski odgovornosti se ne uporabljajo za generalnega državnega pravobranilca.

64. člen

Disciplinske sankcije po tem zakonu so:

1. razrešitev funkcije državnega pravobranilca,
2. ustavitev napredovanja,
3. zmanjšanje plače.

Ustavitev napredovanja se izreče za tri leta. Zmanjšanje plače se izreče do višine 20% za čas do enega leta.

65. člen

Disciplinska sankcija iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena se lahko izreče samo za naslednje kršitve dolžnosti:

1. neizpolnjevanje ali nevestno, nepravočasno ali malomarno opravljanje službenih dolžnosti;
2. neupravičena odklonitev izpolnjevanja službene dolžnosti;
3. kršitev predpisov o varovanju državne in uradne tajnosti;
4. nedostojno in žaljivo obnašanje do posameznikov, državnih organov ter pravnih oseb v zvezi z opravljanjem funkcije državnega pravobranilca in zunaj nje.

66. člen

Disciplinskega postopka zoper državnega pravobranilca ni mogoče uvesti, ko pretečeta dve leti od dneva kršitve.

Izvršitev izrečene disciplinske sankcije zastara v enem letu.

67. člen

V disciplinskem postopku zoper državnega pravobranilca odloča na prvi stopnji generalni državni pravobranilec, na drugi stopnji pa disciplinska komisija, ki jo sestavlja pet članov, izvoljenih izmed državnih pravobranilcev.

Funkcijo disciplinskega tožilca opravlja državni pravobranilec.

Način volitev članov disciplinske komisije in imenovanje disciplinskega tožilca se določa s predpisi iz drugega odstavka 4. člena tega zakona.

68. člen

Če je zoper državnega pravobranilca uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja iz 61. člena tega zakona generalni državni pravobranilec odloči, da se državni pravobranilec začasno odstrani z opravljanja funkcije (suspenz).

O suspensu generalnega državnega pravobranilca odloča Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za pravosodje.

Če je zoper državnega pravobranilca uveden disciplinski postopek zaradi disciplinske kršitve iz 65. člena tega zakona, lahko generalni državni pravobranilec zoper državnega pravobranilca odredi suspenz.

Zoper odločbo o suspensu ni pritožbe.

Zakon o državnem pravobranilstvu – ZDPra (Uradni list RS, št. 20/97) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

69. člen

Državno pravobranilstvo se organizira po tem zakonu v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

V 30 dneh po uveljavitvi tega zakona določi minister, pristojen za pravosodje, število državnih pravobranilcev, pomočnikov državnega pravobranilca, višjih strokovnih sodelavcev, strokovnih sodelavcev ter upravnotehničnega ter drugega osebja državnega pravobranilstva.

V roku iz prvega odstavka tega člena se v skladu z določbami tega zakona ob upoštevanju izpolnjevanja meril za napredovanje opravi uvrstitev generalnega državnega pravobranilca in državnih pravobranilcev v plačilne razrede.

V roku iz prvega odstavka tega člena izda generalni državni pravobranilec predpise iz drugega odstavka 4. člena tega zakona.

70. člen

Javni pravobranilec Republike Slovenije in njegovi namestniki, ki so bili imenovani po zakonu o javnem pravobranilstvu (Uradni list SRS, št. 19/76, 31/84 in Uradni list RS, št. 8/90 in 5/91) in namestniki javnega pravobranilca Republike Slovenije po drugem odstavku 2. člena zakona o začasnih ureditvi organizacije in pristojnosti občinskih sodnikov za prekrške in občinskih javnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 82/95) z dnem uveljavitve tega zakona nadaljujejo z delom kot generalni državni pravobranilec in kot državni pravobranilci do izteka mandatne dobe, za katero so bili imenovani.

Do imenovanja za državne pravobranilce po določbah tega zakona se za razrešitev javnih pravobranilcev iz prejšnjega odstavka smiselno uporabljajo določbe zakona o javnem pravobranilstvu (Uradni list SRS, št. 19/76 in 31/84 ter Uradni list RS, št. 8/90, 5/91), ki se nanašajo na razrešitev javnih pravobranilcev in njihovih namestnikov (17., 18. in 23. člen zakona o javnem pravobranilstvu).

71. člen

Javni pravobranilci in njihovi namestniki, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo pravobranilsko funkcijo, imajo pravico prijaviti kandidaturo za pravobranilsko mesto, ki ga zasedajo, po določbah tega zakona za imenovanje v pravobranilsko funkcijo, pred iztekom svojega mandata. Kandidaturo prijavi ministru, pristojnemu za pravosodje.

V primeru iz prejšnjega odstavka se šteje, da se pravobranilec odpove svojemu mandatu, zaradi česar se njegovo pravobranilsko mesto šteje za prosto in ga mora ministrstvo, pristojno za pravosodje, razpisati v 15 dneh po prejemu pravobranilčeve kandidature.

Pravobranilcu iz prvega odstavka tega člena preneha sedanji mandat z dnem, ko ga imenuje Vlada Republike Slovenije. Pravobranilec iz prvega odstavka tega člena, ki ni bil imenovan v funkcijo po tem zakonu, ima pravice, ki jih zakon o javnem pravobranilstvu (Uradni list SRS, št. 19/76 in 31/84 ter Uradni list RS, št. 8/90 in 5/91) določa za javne pravobranilce, ki niso bili ponovno imenovani.

Pravica iz prvega in tretjega odstavka tega člena pripada tudi javnemu pravobranilcu, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja funkcijo javnega pravobranilca Republike Slovenije.

72. člen

Javni pravobranilci in namestniki javnih pravobranilcev, ki glede na organizacijo državnega pravobranilstva po 69. členu tega zakona zaradi skrajitve delovnih mest ne nadaljujejo z delom po 70. členu tega zakona, imajo pravice, ki jih zakon o javnem pravobranilstvu (Uradni list SRS, št. 19/76 in 31/84 ter Uradni list RS, št. 8/90 in 5/91) določa za javne pravobranilce, ki niso bili ponovno imenovani (18. člen zakona o javnem pravobranilstvu).

73. člen

Strokovni sodelavci, administrativni, računovodski, tehnični in drugi delavci iz 3. člena zakona o začasnih ureditvi organizacije in pristojnosti občinskih sodnikov za prekrške in občinskih javnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 82/94) z dnem uveljavitve tega zakona nadaljujejo z delom v državnem pravobranilstvu.

74. člen

Zunanji oddelki državnega pravobranilstva opravljajo delo v dosedanjih prostorih in z delovnimi sredstvi, ki so jih uporabljali na dan 31. 12. 1994. Sredstva za uporabo prostorov in sredstev se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

75. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati zakon o javnem pravobranilstvu (Uradni list SRS, št. 19/76 in 31/84 ter Uradni list RS, št. 8/90 in 5/91) in določbe zakona o začasnih ureditvi organizacije in pristojnosti občinskih sodnikov za prekrške in občinskih javnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 82/94) v delu, ki se nanašajo na javne pravobranilce.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za državne pravobranilce iz prvega odstavka 70. člena tega zakona uporabljajo določbe zakona o javnem pravobranilstvu, ki se nanašajo na razrešitev javnega pravobranilca in njegovih namestnikov, za javne pravobranilce in njihove namestnike iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona pa določbe zakona o javnem pravobranilstvu, ki se nanašajo na javne pravobranilce, ki niso bili ponovno imenovani.

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati 1. člen zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94) v delu, ki se nanaša na javne pravobranilce.

76. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem pravobranilstvu – ZDPra-A (Uradni list RS, št. 17/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

34. člen

Državni pravobranilec, ki je uvrščen v plačilni razred na podlagi določb Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 20/97 in 56/02), se uvrsti v plačilni razred v skladu

s tem zakonom in zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju tako, da vrednost plačnega razreda, v katerega je uvrščen ustreza njegovi osnovni plači, ki zajema doseženi koeficient plačilnega razreda in dodatek za državnega pravobranilca.

Odločbe o uvrstitvi državnih pravobranilcev v nove plačne razrede, začnejo veljati z začetkom uporabe tega zakona.

Izdaja odločbe o uvrstitvi državnega pravobranilca v plačni razred ne sme poslabšati položaja državnega pravobranilca v zvezi z njegovim napredovanjem.

35. člen

Do uveljavitve kolektivne pogodbe za javni sektor se začasno uporablja višina dodatkov, do katerih so upravičeni državni pravobranilci in pomočniki državnega pravobranilca in sicer:

– dodatek za delovno dobo v višini 0,3% od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe;

– dodatek za mentorstvo za največ 20 ur mesečno, pri čemer je dodatek za mentorstvo določen v višini 15% urne postavke osnovne plače mentorja in se obračunava le za čas, ko državni pravobranilec dela v pogojih, zaradi katerih mu ta dodatek pripada;

– dodatek za specializacijo, magisterij in doktorat, pri čemer je dodatek določen v nominalnem znesku, in sicer dodatek za specializacijo znaša 10.000 tolarjev bruto, za magisterij 15.000 tolarjev bruto in za doktorat 25.000 tolarjev bruto;

– dodatek za manj ugodne delovne pogoje v višini 5% urne postavke osnovne plače;

– dodatek za izmensko delo v popoldanski in nočni izmeni v višini 5% urne postavke osnovne plače in se obračunava le za čas, ko državni pravobranilec dela v pogojih, zaradi katerih mu ta dodatek pripada;

– dodatek za delo v deljenem delovnem času v višini 3% urne postavke osnovne plače, če prekinitev delovnega časa traja več kot 3 ure in se obračuna le za čas, ko državni pravobranilec dela v deljenem delovnem času;

– dodatek za delo v nedeljo ali delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik v višini 20% urne postavke osnovne plače in se obračuna le za čas, ko državni pravobranilec dela v nedeljo ali na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik;

– dodatek za delo preko polnega delovnega časa v višini 10% urne postavke osnovne plače in se obračuna le za čas, ko državni pravobranilec dela preko polnega delovnega časa.

36. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne z dnem začetka uporabe Odloka o plačah funkcionarjev.

Določba 2. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2007 za obveznosti, ki so dospele od 1. januarja 2007 dalje. Obveznosti zagotavljanja in plačevanja sredstev najemnin za najete prostore državnega pravobranilstva, ki so dospele pred 1. januarjem 2007, pa grede v breme državnega pravobranilstva, ki ima te prostore najete.

MINISTRSTVA

1797. Pravilnik o parkirni karti

Na podlagi sedmega odstavka 53. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 25/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za notranje zadeve

PRAVILNIK o parkirni karti

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

Ta pravilnik natančneje določa obliko in vsebino parkirne karte, postopek za njeno izdajo, veljavnost parkirne karte, način označevanja vozila in evidenco izdanih parkirnih kart.

2. člen

(1) Parkirna karta za motorna vozila, s katerimi se vozijo zdravstveni delavci, delavci socialnih služb in delavci invalidskih organizacij je pravokotne oblike, velikosti 106 x 148 mm. Osnovna barva parkirne karte je svetlo modra, z izjemo belega simbola »kača ovita okoli palice«, ki je vrisan v kvadratu temno modre barve. Parkirna karta se izda na obrazcu, ki je kot priloga št. 1 sestavni del tega pravilnika.

(2) Parkirna karta za upravičence iz četrtega odstavka 53. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 25/06 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: zakon) je pravokotne oblike, velikosti 106 x 148 mm. Osnovna barva parkirne karte je svetlo modra, z izjemo belega simbola »uporabnika invalidskega vozička«, ki je vrisan v kvadratu temno modre barve. Parkirna karta se izda na obrazcu, ki je kot priloga št. 2 sestavni del tega pravilnika.

(3) Vsi podatki se v parkirno karto vpišejo mehanografsko, to je s tiskalnikom računalnika.

II. POSTOPEK ZA IZDAJO PARKIRNE KARTE

3. člen

Parkirno karto izda na zahtevo upravičencev iz prejšnjega člena upravna enota, kjer ima upravičenec stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

4. člen

(1) Zahteva za izdajo parkirne karte za označevanje vozil zdravstvenih delavcev, delavcev socialnih služb in delavcev invalidskih organizacij, zahteva za izdajo parkirne karte namesto pogrešane, izgubljene, ukradene ter obrabljene ali uničene parkirne karte in zahteva za vpis sprememb se vložijo na obrazcu, ki je kot priloga št. 3 sestavni del tega pravilnika.

(2) Zahteva za izdajo parkirne karte za vozila v katerih se vozijo invalidne osebe, zahteva za izdajo parkirne karte namesto pogrešane, izgubljene, ukradene ter obrabljene ali uničene parkirne karte in zahteva za vpis sprememb se vložijo na obrazcu, ki je kot priloga št. 4 sestavni del tega pravilnika.

5. člen

(1) Zahtevo za izdajo parkirne karte smejo za upravičence iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika vložiti zdravstvene organizacije, socialno varstveni zavodi ter invalidske organizacije v katerih so ti zaposleni.

(2) Zahtevi za izdajo parkirne karte je potrebno priložiti:

– dokazila o statusu organizacije oziroma zavoda (npr. statut, odločba), razen če o tem obstoji uradna evidenca,

– dokazilo o plačilu obrazca parkirne karte.

(3) V primeru, da upravičenci ob obiskih oskrbovancev na domu uporabljajo svoja vozila, morajo poleg ostalih dokumentov zahtevi za izdajo parkirne karte priložiti tudi pogodbo o uporabi vozila v službene namene.

6. člen

(1) Zahtevi za izdajo parkirne karte za upravičence iz drugega odstavka 2. člena tega pravilnika je potrebno priložiti:

- odločbo o invalidnosti, iz katere je nedvoumno razvidna upravičenost oziroma potrdilo izbranega osebnega zdravnika o izpolnjevanju pogojev iz 53. člena zakona,
- dve fotografiji,
- dokazilo o plačilu obrazca parkirne karte.

(2) Izbrani osebni zdravnik izda potrdilo o izpolnjevanju pogojev iz 53. člena zakona na obrazcu, ki je kot priloga št. 5 sestavni del tega pravilnika.

(3) Invalidne osebe morajo zahtevi za izdajo parkirne karte priložiti fotografiji, ki kažeta pravo podobo osebe in nista retuširani. Fotografiji morata biti izdelani na belem, tankem, sijajnem fotografskem papirju, velikosti 35 x 45 mm, v črno-beli ali barvni tehniki. Fotografiji ne smeta biti izdelani z napravo za samopostrežno fotografiranje.

(4) Oseba mora biti fotografirana od spredaj, z odkritim čelom in obrazom, brez klobuka, čepice, rute ali drugih pokrival.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka smejo pripadnice oziroma pripadniki verskih skupnosti ter druge osebe, ki po svoji ljudski navadi kot sestavni del svojega oblačila oziroma kot sestavni del oblačila verske skupnosti nosijo čepico, ruto ali drugo pokrivalo priložiti fotografiji, na katerih so fotografirani s čepico, ruto ali drugim pokrivalom, če imajo odkrito čelo in obraz.

(6) Pred izdajo parkirne karte, upravna enota preveri podatke v zahtevi ter ugotovi istovetnost osebe.

7. člen

(1) Namesto pogrešane, izgubljene, ukradene, obrabljene ali poškodovane parkirne karte, izda pristojna upravna enota, na zahtevo upravičenca, novo parkirno karto.

(2) Obrabljeno ali poškodovano parkirno karto se ob nadomestitvi za novo odvzame in vloži v zadevo imetnika parkirne karte, v evidenco imetnikov parkirnih kart se vpiše, da je imetniku izdana nova parkirna karta.

(3) Nova parkirna karta, izdana pri isti upravni enoti, ima isto številko vpisa v evidenco imetnikov parkirnih kart, kot prejšnja parkirna karta.

(4) Imetnik nove parkirne karte mora najdeno pogrešano, izgubljeno ali ukradeno parkirno karto vrniti pristojni upravni enoti, ki jo vloži v zadevo imetnika.

8. člen

(1) Imetnik parkirne karte mora pristojni upravni enoti v 15 dneh prijaviti vsako spremembo, ki vpliva na spremembo podatkov vpisanih na parkirni karti.

(2) Na zahtevo imetnika parkirne karte, vpiše pristojna upravna enota spremembo iz prejšnjega odstavka tako, da izda novo parkirno karto.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka je potrebno priložiti dosedanjo parkirno karto, ki jo upravna enota uniči.

9. člen

Osebam iz prvega in četrtega odstavka 53. člena zakona se izda parkirna karta z neomejeno veljavnostjo.

10. člen

Parkirna karta se namesti na vidno mesto, na levi notranji strani vetrobranskega stekla za čas parkiranja vozila.

11. člen

(1) Evidenca izdanih parkirnih kart se vodi računalniško in v obliki kartoteke zadev imetnikov parkirnih kart.

(2) Evidenca izdanih parkirnih kart vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa,
- ime, priimek, EMŠO upravičenca oziroma naziv upravičenca,
- kraj stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža upravičenca,
- registrska označba vozila upravičenca iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika,
- serijska številka parkirne karte,
- datum izdaje,
- številka odločbe oziroma številka potrdila izbranega osebnega zdravnika.

(3) Zadeva imetnika parkirne karte je sestavljena iz zahteve, na podlagi katere je bila izdana parkirna karta in dokazil, priloženih v postopku za izdajo ali nadomestitev parkirne karte.

(4) Zadevo imetnika parkirne karte hrani upravna enota 10 let od izdaje parkirne karte.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(1) Določba 2. člena tega pravilnika se začne uporabljati najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega pravilnika. Do takrat se upravičencem iz 53. člena zakona izda poseben znak za ustavljanje in parkiranje motornih vozil kot je to določeno v Pravilniku o posebnem znaku za označevanje vozila, ki ga vozi oseba, katere okončine, bistvene za vožnjo vozila, so poškodovane (Uradni list SFRJ, št. 2/83) in Odredbi o posebnih znakih za ustavljanje in parkiranje motornih vozil (Uradni list SRS, št. 30/76).

(2) Določba tretjega odstavka prejšnjega člena se začne uporabljati najkasneje v 5 letih od uveljavitve pravilnika, do takrat se evidenca vodi v fizični obliki.

13. člen

Z dnem začetka veljavnosti tega pravilnika, preneha veljati Odredba o posebnih znakih za ustavljanje in parkiranje motornih vozil (Uradni list SRS, št. 30/76), Pravilnik o posebnem znaku za označevanje vozila, ki ga vozi oseba, katere okončine, bistvene za vožnjo vozila, so poškodovane (Uradni list SFRJ, št. 2/83) pa se preneha uporabljati.

14. člen

(1) Znaki za parkiranje motornih vozil, ki so bili izdani upravičencem po predpisih iz prejšnjega člena, ostanejo v veljavi tri leta po uveljavitvi tega pravilnika.

(2) Upravna enota zamenja posebni znak za ustavljanje in parkiranje motornih vozil za parkirno karto določeno s tem pravilnikom na zahtevo upravičenca.

15. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 214-96/2004 (1321-03)
Ljubljana, dne 5. aprila 2006
EVA 2005-1711-0067

Dragutin Mate l.r.
Minister
za notranje zadeve

Prednja stran obrazca

IME IN PRIIMEK OZIROMA NAZIV:

NASLOV ALI SEDEŽ:

IZDAL:

DATUM IZDAJE:

PODPIS URADNE OSEBE:

M. P.

Ta parkirna karta omogoča zdravstvenim delavcem, delavcem socialnih služb in invalidskih organizacij, da smejo ob obiskih oskrbovancev na domu, za največ dve uri parkirati vozilo na kraju, kjer to ni dovoljeno, če tako parkirano vozilo ne ogroža drugih udeležencev v cestnem prometu.

PROM-7
MNZ RS (PC 2)

Zadnja stran obrazca

REPUBLIKA SLOVENIJA

PARKIRNA KARTA
PARKING CARD

IZDAL / ISSUED BY:

DNE / DATE:

SA 000000

M. P.
L. S.

MODEL EVROPSKE SKUPNOSTI
EUROPEAN COMMUNITY MODEL

FOTOGRAFIJA
IMETNIKA
35 x 45 mm

IME / NAME:

PRIIMEK / SURNAME:

PODPIS / SIGNATURE:

Ta parkirna karta imetniku omogoča parkiranje na posebej označenih parkirnih prostorih za invalide.

This card entitles the holder to the special local parking facilities available in the Member State concerned.

Pri parkiranju je potrebno parkirno karto namestiti na vidno mesto za sprednje vetrobransko steklo.

When in use, the card is to be displayed at the front of the vehicle in such a way that the front of the card is clearly visible for checking purposes.

VLOŽNIK

Priloga št. 3

ime in priimek oziroma naziv_____
naslov oziroma sedež (naselje, ulica, številka)**UPRAVNA ENOTA**

**VLOGA ZA (izdajo, vpis sprememb, nadomestitev)
PARKIRNE KARTE ZA ZDRAVSTVENE DELAVCE, DELAVCE
SOCIALNIH SLUŽB IN INVALIDSKIH ORGANIZACIJ**

Prosim za:

- izdajo parkirne karte,
- izdajo parkirne karte zaradi sprememb podatkov,
- nadomestitev parkirne karte.

ZA VOZILO _____

(registrska oznaka)

Prilagam naslednje priloge:	
1. Dokazilo o statusu organizacije oziroma zavoda	
2. Pogodbo o uporabi vozila v službene namene	
3. Potrdilo o plačilu parkirne karte	

Op. Dokazila o statusu organizacije oziroma zavoda stranki ni potrebno priložiti, če o tem obstoji uradna evidenca.

Datum _____

žig
(za pravne osebe)_____
(podpis vložnika)

VLOŽNIK

Priloga št. 4

ime in priimek_____
EMŠO_____
zakoniti zastopnik_____
naslov**UPRAVNA ENOTA**

**VLOGA ZA (izdajo, vpis sprememb, nadomestitev)
PARKIRNE KARTE ZA INVALIDNE OSEBE**

Prosim za:

- izdajo parkirne karte,
- izdajo parkirne karte zaradi sprememb podatkov,
- nadomestitev parkirne karte.

Prilagam naslednje priloge:	
1. Odločbo o invalidnosti oziroma potrdilo izbranega zdravnika	
2. Potrdilo o plačilu parkirne karte	

Datum _____

(podpis vložnika)

Naziv zdravstvene organizacije, zasebnega zdravnika (izbranega osebnega zdravnika)

naslov oziroma sedež (naselje, ulica, številka)

POTRDILO IZBRANEGA OSEBNEGA ZDRAVNIKA
ŠT. _____

Potrjujem, da je _____

(ime, priimek, datum rojstva, naslov)

upravičen do pridobitve parkirne karte v skladu s 53. členom Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 97/05 – UPB2 in 108/05), ki določa naslednje upravičence:

- oseba, ki ima zaradi izgube, okvare ali paraliziranosti spodnjih ali zgornjih okončin ali medenice priznana najmanj 60% telesno okvaro,
- oseba z multiplo sklerozo in oseba z mišičnimi in živčno mišičnimi obolenji z ocenjeno najmanj 30% telesno okvaro,
- težko telesno prizadeta oseba, ki ji je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb,
- težko duševno prizadeta osebo, ki ji je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb,
- oseba, ki je slepa,
- mladoletna oseba, ki je težko telesno ali duševno prizadeta oziroma je zaradi izgube, okvare, paraliziranosti spodnjih okončin ali medenice ovirana pri gibanju.

Datum _____

žig

(podpis)

PREKLICI

- 1798. Preklic objave Sklepa o določitvi javne infrastrukture na področju kulture**

PREKLIC

Objava Sklepa o določitvi javne infrastrukture na področju kulture v Uradnem listu RS, št. 39-1753/06 z dne 13. 4. 2006 se preklicuje.

Uredništvo
Uradnega lista RS

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR	
1795. Zakon o sodniški službi (uradno prečiščeno besedilo) (ZSS-UPB2)	4373
1796. Zakon o državnem pravobranilstvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZDPra-UPB1)	4388
MINISTRSTVA	
1797. Pravilnik o parkirni karti	4397
PREKLICI	
1798. Preklic objave Sklepa o določitvi javne infrastrukture na področju kulture	4404

